პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

1981 წელი კვირა 28 ივნისი № 150 (18092) ფასი 2 კაპ.

ნახევარი წლის გეგმა შესრულებულია!

როგორც საქართველოს სსრ ცენტრალური სტატისტიკური სამმართველო იუწყება, რესპუბლიკის მრეწველობის მუშაკებმა, რომლებმაც ფართოდ გაშალეს სოციალისტური შეჯიბრება ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1981 წლის გეგმის შესრულებისათვის, ვადაზე ადრე გაანაღდეს პროდუქციის რეალიზაციის მოცულობისა და მეტ ნიღ უმნიშვნელოვანეს სახეობათა ნაწარმის გამოშვების პირველი ნახევარწლეულის გეგმა.

რესპუბლიკის მშრომელები, რომლებიც ერთსულოვნად ინონებენ ჩვენი პარტიის საშინაო და საგარეო პოლიტიკას, მტკიცედ დგანან მეთერთმეტე ხუთწლედის პირველი წლის ვაჰტზე და რეალური, პრაქტიკული საქმეებით ასხამენ ხორცს დავალებებს, ამხანაგმა ლ. ი. ბრეჟნევმა რომ დასახა საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების გამარჯვებისა და მისი კომპარტიის შექმნის 60 წლის თავის აღსანიშნავად თბილისში გამართულ ზეიმზე გამოსვლებისას.

• •

როგორც ქალაქ თბილისის სტატისტიკური სამმართველო იუწყება, რესპუბლიკის დედაქალაქის მრეწველობის მუშაკებმა ვადამდე შეასრულეს პროდუქციის რეალიზაციის მოცულობისა და მეტ ნიღ უმნიშვნელოვანეს სახეობათა ნაწარმის გამოშვების პირველი ნახევარწლეულის გეგმა. (საქინფორმი).

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მევენახეთა და ღვინის მრეწველობის მუშაკთა რესპუბლიკური შეკრება

27 ივნისს საგარეჯოში გაიმართა მევენახეთა და ღვინის მრეწველობის მუშაკთა რესპუბლიკური შეკრება. შეკრებამ განიხილა მეთერთმეტე ხუთწლედის პირველ წელს და მთლიანად ხუთწლეულში საქართველოს მევენახეთა და მეღვინეთა მნიშვნელოვანი ამოცანები იმ მითითებათა შესაბამისად, რომლებიც ამხანაგმა ლ. ი. ბრეჟნევმა გამოთქვა თბილისში გამართულ ზეიმზე.

შეკრების მონაწილეებს უჩვენეს საქართველოს ტელევიზიის მიერ გადაღებული ფილმი, რომელშიც ასახულია 1981 წლის დიდი რთველისათვის მზადების როგორც დადებითი, ისე უარყოფითი მხარეები. ამიტომ ამგვარი შეკრებებისათვის დამახასიათებელი ტრადიციული მოხსენება არ ყოფილა.

შეკრება შესავალი სიტყვით გახსნა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ჯ. ი. პატიაშვილმა.

შეკრებაზე გამოვიდნენ საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის მინისტრი შ. მ. ეცადაშვილი, სამრეწველო გაერთიანება „სამტრესტის“ მმართველი გ. ი. ლოლაძე, საქართველოს კომპარტიის საგარეჯოს რაიკომის პირველი მდივანი მ. ა. მეზურიშვილი, საქართველოს კომპარტიის ზესტაფონის რაიკომის პირველი მდივანი მ. ა. ასლანიკაშვილი, სიღნაღის რაიონის სოფელ ტბიაანის კოლმეურნეობის მევენახე ლ. ო. ჯავახიშვილი, ბოლნისის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორი ნ. ა. კობახიძე, თერჯოლის რაიონის რუფოთის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორი მ. ი. ვერულაშვილი, ახმეტის რაიონის ზემო ხოდაშნის მევენახეობის საბჭოთა მეურნეობის პარტიული ორგანიზაციის მდივანი მ. ა. პეტრიაშვილი, საქართველოს მებაღეობის, მევენახეობისა და მეღვინეობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორი ნ. ს. ჩხარტიშვილი, საქართველოს ალკ ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანი ი. ი. ხუციშვილი, საქართველოს კომპარტიის გურჯაანის რაიკომის პირველი მდივანი ბ. ი. შინჯიაშვილი, ვანის რაიონის სოფელ ბზვანის კოლმეურნეობის მევენახე ა. გ. ჩახუნაშვილი, „საქმთავარწყალმშენის“ უფროსი ა. გ. მუსერიძე, „სამტრესტის“ წინანდლის საწარმოო გაერთიანების მთავარი ინჟინერი გ. დ. გუჯეჯიანი, წითელწყაროს სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ი. ა. ფიროსმანიშვილი.

შეკრებაზე სიტყვა წარმოთქვა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატმა, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ე. ა. შევარდნაძემ.

შეკრების მონაწილეებმა მიიღეს მიმართვა საქართველოს ყველა მევენახისა და ღვინის მრეწველობის მუშაკებისადმი.

შეკრების მუშაობაში მონაწილეობდნენ პ. გ. გილაშვილი, ზ. ა. ჩხეიძე, ნ. ა. ჭითანავა, საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე ო. გ. ვარძელაშვილი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის განყოფილებათა გამგეები ლ. ლ. ზაქაიძე, ო. მ. ივანაშვილი, გ. ს. მამაცაშვილი, (საქინფორმი).

მევენახეთა და ღვინის მრეწველობის მუშაკთა რესპუბლიკური შეკრება

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტსა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოში

ლობიოს წარმოებისა და შესყიდვის სტიმულირების დამატებითი ღონისძიებების შესახებ

წლინახევრის წინათ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭომ მიიღეს დადგენილება „საქართველოს სს რესპუბლიკის კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში ლობიოს წარმოებისა და დამზადების მდგომარეობისა და მათი გადიდების ღონისძიებათა შესახებ“.

დადგენილებით დასახული იყო საქართველოს ამ მნიშვნელოვანი და ტრადიციული სასოფლო-სამეურნეო კულტურის წარმოებაში ჩამორჩენის დაძლევის კონკრეტული ღონისძიებანი. მაგრამ ზოგიერთმა რაიონულმა, პარტიულმა, საბჭოთა, სასოფლო-სამეურნეო და დამამზადებელმა ორგანომ, საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის, მელიორაციისა და წყალთა მეურნეობის, დამზადების სამინისტროებმა და საქართველოს სსრ სასოფლო-სამეურნეო საწარმოთა ხელმძღვანელებისა და სპეციალისტებისადმი მათ მიერ დაწესებულ საგებო დავალებათა შესრულებისათვის, რაც უარყოფითს გავლენას ახდენს რესპუბლიკის სასურსათო ბალანსის ფორმირებაზე.

ლობიოს წარმოებისა და შესყიდვის გადიდებისა და ამ პროდუქციით რესპუბლიკის მოსახლეობის მომარაგების გაუმჯობესების მიზნით საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭომ, რომლებმაც განიხილეს რესპუბლიკაში ლობიოს წარმოებისა და შესყიდვის სტიმულირების დამატებითი ღონისძიებების საკითხი, დაავალეს საქართველოს კომპარტიის საოლქო, რაიონულ კომიტეტებს, აფხაზეთის ასსრ და აჭარის ასსრ მინისტრთა საბჭოებს, სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის, რაიონების სახალხო დეპუტატთა საბჭოების აღმასკომებს, საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის, ხალბოსტნეულის მეურნეობის, მელიორაციისა და წყალთა მეურნეობის, დამზადების სამინისტროებსა და საქართველოს სსრ სახსოფლტექნიკას განახლონ თითოეული რაიონში, კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში ლობიოს წარმოების ჩამორჩენის მიზეზები, შეიმუშაონ და განახორციელონ ღონისძიებათა კომპლექსი ამ კულტურის მოსავლიანობისა და მთლიანი მოსავლის გასადიდებლად, სახელმწიფოსათვის მისი მიყიდვის გეგმების შესასრულებლად, ამაღლონ მომთხოვნელობა კოლმეურნეობების, საბჭოთა მეურნეობებისა და სხვა სახელმწიფო მეურნეობათა ხელმძღვანელების მიმართ ლობიოს მოვლა-მოყვანის აგროტექნიკის, შრომის, საწარმოო, საგეგმო დისციპლინის ზუსტი დაცვისათვის.

საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის სამინისტროს, საქართველოს სსრ ხალბოსტნეულის მეურნეობის სამინისტროს, საქართველოს ი. ნ. ლომოურის სახელობის მიწათმოქმედების, საქართველოს სოფლის მეურნეობის მექანიზაციისა და ელექტრიფიკაციის სამეცნიერო-კვლევითის ინსტიტუტებს, რესპუბლიკურ გაერთიანებებს „საქჩაიშთესმრეწვს“ დაევალათ 1981-1985 წლებში უზრუნველყონ ახალი დიდი პროდუქტიული, საადრეო და გვალვამედეგი ლობიოს ჯიშების შექმნა, რომელთა მოსავლის აღება შეიძლება მექანიზებული წესით, უძღებენ მავნებელებსა და დაავადებებს, აქვთ მაღალხარისხოვანი თესლი, აგრეთვე შეიმუშაონ ამ კულტურის თესვა-მოყვანის პროგრესული ტექნოლოგია რესპუბლიკის ზონალური ნიადაგურ-კლიმატური პირობების გათვალისწინებით.

1981-1985 წლებისათვის დამტკიცებულია გეგმა, რომელშიც მოცემულია დავალება — საზოგადოებრივ მეურნეობებში შეიყიდონ 13.800 ტონა ლობიო წლებისა და რაიონების მიხედვით.

საზოგადოებრივ სექტორში ლობიოს წარმოებისა და შესყიდვის სტიმულირების მიზნით გადაწყდა 1981-1985 წლებში კოლმეურნეობებს, საბჭოთა მეურნეობებსა და სხვა სასოფლო-სამეურნეო საწარმოებსა და ორგანიზაციებს მიეცეთ დანამატი შესასყიდი ფასების 50 პროცენტის ოდენობით მეათე ხუთწლედში მიღწეული სახელმწიფოსათვის ლობიოს საშუალო დონის გადამეტებით მიყიდვისათვის, მთლიანად მარცვლეულის შესყიდვის ამ დონის გადაჭარბების მიუხედავად.

დადგენილია, რომ სოციალისტური შეჯიბრების შედეგების შეჯამებისას მარცვლეულის შესყიდვის სახელმწიფო გეგმებს მიიჩნევენ ავტონომიური რესპუბლიკის, ავტონომიური ოლქის, რაიონისა და მეურნეობის მიერ შესრულებად მხოლოდ იმ პირობით, თუ შესრულდება ლობიოს სახელმწიფო შესყიდვის გეგმა და მთლიანად იქნება უზრუნველყოფილი მეურნეობები ამ კულტურის თესლით (სადაზღვევო ფონდის გათვალისწინებით) საგაზაფხულო თესვისათვის.

კოლმეურნეობებს, მუშებს, მოსამსახურეებსა და სხვა მოქალაქეებს, რომლებმაც მეურნეობებთან ხელშეკრულება დადეს ლობიოს თესვა-მოყვანისა და შესყიდვის შესახებ, დამატებითი მიწის ნაკვეთები ეძლევათ მისი თესვა-მოყვანისათვის როგორც საკარმიდამო მიწების ფონდის, ისე საპირების შემთხვევაში, მეურნეობათა მიერ დროებით გამოუყენებელი მიწების ხარჯზე.

დაწესებულია, რომ დადგენილების შესასრულებლად ლობიოს თესვა-მოყვანისათვის გამოყოფილი მიწის ნაკვეთებიდან მოქალაქეებს სასოფლო-სამეურნეო გადასახადი არ დაერიცხებათ.

კოლმეურნეობებს, საბჭოთა მეურნეობებსა და სხვა სასოფლო-სამეურნეო საწარმოებსა და ორგანიზაციებს დაევალათ ყოველნაირად დაეხმარონ კოლმეურნეებს, მუშებს, მოსამსახურეებსა და სხვა მოქალაქეებს საკარმიდამო და დამატებით გამოყოფილ მიწის ნაკვეთებზე ლობიოს თესვა-მოყვანაში.

დადგენილია აგრეთვე, რომ ხელშეკრულებების მიხედვით კოლმეურნეების, მუშა-მოსამსახურეებისა და სხვა მოქალაქეებისაგან კოლმეურნეობების, საბჭოთა მეურნეობებისა და სხვა სასოფლო-სამეურნეო საწარმოებისა და ორგანიზაციების მიერ შესყიდულ ლობიოს ეს მეურნეობანი მიჰყიდიან სახელმწიფოს და ეთვლებათ ლობიოს შესყიდვის სახელმწიფო გეგმის შესრულებაში, აგრეთვე ეძლევათ დაწესებული დანამატი როდენობრივი და ხარისხობრივი მაჩვენებლებისათვის.

დასახულია აგრეთვე სხვა კონკრეტული ღონისძიებანი რესპუბლიკაში ლობიოს წარმოებისა და შესყიდვის გადიდებისათვის.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭომ გამოთქვეს მტკიცე რწმენა, რომ რაიონული პარტიული, საბჭოთა, სამეურნეო ორგანოები, კომუნისტები, სასოფლო-სამეურნეო წარმოების მუშაკები, სოფლის მთელი მოსახლეობა დიდი პასუხისმგებლობის გრძნობით მოეკიდებიან ამ მნიშვნელოვანი პრობლემის გადაწყვეტას — მეთერთმეტე ხუთწლედში გაადიდებენ ლობიოს წარმოებასა და დამზადებას და მკვეთრად გააუმჯობესებენ კვების ამ მნიშვნელოვანი პროდუქტით რესპუბლიკის მშრომელთა მომარაგებას. (საქინფორმი).

დაეხმარეთ ჩაის ფოთლის კრეფის ტემპის!

რესპუბლიკის ჩაის პლანტაციებში

ხარისხოვანი ჩაის ნედლეულის დამზადება 27 ივნისისათვის (ტონობით)

ავტონომიური რესპუბლიკები და რაიონები	მოკრეფილი იყო 1980 წლის სეზონის დაწყებიდან	1981 წლის სეზონის დაწყებიდან მოკრეფილია	+/−
ხელვაჩაურის	7.923	9.075	+ 1.152
ქობულეთის	17.778	17.293	— 485
ქედის	552	557	+ 5
სულ აბაშაში	26.258	26.925	+ 672
გალის	20.017	16.497	— 3.520
ოჩამჩირის	15.021	12.429	— 2.592
სოხუმის	340	316	— 24
გულრიფშის	1.277	1.177	— 100
გუდაუთის	2.758	2.956	+ 198
სულ აფხაზეთში	39.811	33.802	— 6009
მარნეულის	41.412	33.494	— 7.918
ზუგდიდის	25.382	22.236	— 3.146
ლანჩხუთის	11.159	10.451	— 708
წალენჯიხის	12.148	10.190	— 1.958
გეგეჭკორის	10.646	9.133	— 1.513
ჩხოროწყუს	9.768	8.903	— 865
ჩოხატაურის	6.065	5.611	— 454
ცხაკაიას	5.298	4.766	— 532
წყალტუბოს ზონა	5.051	4.613	— 438
ხობის	4.446	4.504	+ 58
წულუკიძის	4.253	4.287	+ 34
ტყიბულის ზონა	4.804	3.425	— 1.379
სამტრედიის	1.418	1.344	— 69
ჭიათურის ზონა	507	505	— 2
თერჯოლის	574	490	— 84
ვანის	480	464	— 16
აბაშის	391	428	+ 37
სულ საქართველოს სსრ-ში	209.358	185.071	— 24.287

საწარმოო გაერთიანება „საქჩაის“ მონაცემებით, 26 ივნისს რესპუბლიკაში დამზადდა 6.067 ტონა ჩაის ფოთოლი, მაშინ ამ დღეს კი მოკრეფდა 5.042 ტონა ფოთოლი. ამასთან ბევრ რაიონში დღითი დღე ამცირებენ შარშანდელთან შედარებით ჩაის ფოთლის კრეფაში არსებულ განსხვავებას. ყოველივე ეს მოწმობს, რომ ბოლო დღეებში მოიმატა ჩაის ნედლეულის დამზადების ტემპმა. ამ მხრივ სამაგალითოდ ირჯებიან ხელვაჩაურის, გუდაუთის, წულუკიძის, ხობისა და აბაშის რაიონების მეჩაიეები, რომლებმაც შარშანდელ დონეს გაუსწრეს.

ფოთლის კრეფის ტემპის დაჩქარებასთან ერთად მეჩაიეთა ამოცანაა მთელი გულისყურით მოეკიდონ ნედლეულის ხარისხის გაუმჯობესების საქმეს.

დაე, საქართველოში მორალური ატმოსფერო მუდამ ისეთივე წმინდა იყოს, როგორიც ჩვენებური მთის ჰაერია!

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატის, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივნის ამხანაგ

ე. ა. შევარდნაძის სიტყვა საქართველოს საბჭოთა მილიციის 60 წლის თავისადმი მიძღვნილ საზეიმო სხდომაზე 1981 წლის 26 ივნისს

ძვირფასო ამხანაგებო!

ძვირფასო სტუმრებო!

დღეს ჩვენს კალენდარზე კვლავ მოჩანს ციფრი „60“.

თვეზე ცოტა მეტი ხნის წინათ აღვნიშნეთ საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების გამარჯვების და მისი კომუნისტური პარტიის შექმნის 60 წლის თავი. და აი ახლა, თითქმის ამ სახელოვანი წლისთავის ზეიმობისთანავე, ჩვენ ვდღესასწაულობთ საქართველოს მუშურ-გლეხური საბჭოთა მილიციის 60 წლის თავს.

ცხადია, ეს საიუბილეო თარიღების უბრალო დამთხვევა, შემთხვევითი შეთავსება როდია. მათი კავშირის ფესვი გაცილებით უფრო ღრმად არის გადგმული, და ეს კავშირი ორგანულია, შინაგანი. ამ კავშირის თავდადაური ეს გახლავთ, რომ ერთმა მოვლენამ შვა მეორე, ერთმა მოვლენამ განაპირობა, სიცოცხლე შთაბერა მეორე ქანონზომიერ მოვლენას.

საბჭოთა მილიცია საბჭოთა ხელისუფლების პირმშოა. ამასთანავე იგი არის ის სამართალდამცავი ორგანო, რომელიც მოწოდებულია იდგეს ამ ხელისუფლების სადარაჯოზე, როგორც ვლადიმერ ილიას ძე ლენინი ამბობდა, იგი „ხალხის მასისა და მისი ნების პირდაპირი და უშუალო ორგანოა“.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების გამარჯვებამ, რესპუბლიკაში დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვებამ საჭირო გახადა შექმნილიყო საქართველოს საბჭოთა მილიცია, ვინაიდან, თუ კვლავ მოვიშველიებთ ვ. ი. ლენინის სიტყვებს, „ყოველი რევოლუცია მხოლოდ მაშინ ღირს რამედ, თუ მას შეუძლია დაიცვას თავი“.

რეგულარულ არმიასთან, სხვა ადმინისტრაციულ ორგანოებთან ერთად, მთელ ხალხთან ერთად სახალხო მილიციასაც უნდა დეეცვა რევოლუცია, დაეცვა საქართველოში გამარჯვებული საბჭოთა ხელისუფლება.

ასე გახდა საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვა, სოციალისტური კანონიერების განმტკიცებისათვის ბრძოლა საბჭოთა ხელისუფლების ღვიძლ საქმე, საყოველთაო-სახალხო, სრულიად სახალხო საქმე. აი, ასე საბჭოთა ხელისუფლების გამარჯვების პირველი დღეებიდანვე, იმთავითვე შეუდგნენ საქართველოს ბოლშევიკები ჰეშმარიტად სახალხო მილიციის შექმნას, ჩეკისტთა აპარატის განმტკიცებას, რომელსაც სათავეში ჩაუდგა გამარჯვებული პროლეტარიატი, გამარჯვებული ხალხი.

და დღეს, საქართველოს საბჭოთა მილიციის 60 წლის თავის დღესასწაულის დღეს, მინდა განსაკუთრებით აღვნიშნო, რომ მისი ისტორია განუყოფელია მთელი რესპუბლიკის ისტორიისაგან, საბჭოთა ხელისუფლების ჩამოყალიბებისა და დამკვიდრების ისტორიისაგან, წარმატებებისაგან მთელი ამ წლების მანძილზე რომ მიაღწიეს საქართველოს მშრომელებმა ეკონომიკურ და სოციალურ განვითარებაში სოციალისტურ მშენებლობაში, ახლა კი კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობაშიც.

და როდესაც წარსულს ვიხსენებთ, გონების თვალს ვაგლეზთ იმ ძნელბედობის ხანას, როცა ის-ის იყო ისახებოდა ჩვენი სახალხო მილიცია, როცა იგი შეურიგებელი კლასობრივი ბრძოლების წინა ხაზზე გადიოდა, გაიფრებით უტევდა კონტრრევოლუციას, საერთოდ, როცა ვიგონებთ მთელ მის სამოცი წლის ისტორიას, — ჩვენ განსაკუთრებული მიწიწებითა და მადლიერებით ჯეროვან პატივს მივაგებთ ლეგენდარულ ბოლშევიკ-ლენინელებს, რომელთა სახელთანაც არის დაკავშირებული ქართული საბჭოთა მილიციის შექმნა-განვითარება.

და ისევე, როგორც ჩვენი მილიციის მთელი ისტორია, მჭიდროდ, განუყრელად არის დაკავშირებული მთელი რესპუბლიკის საგმირო საქმეებთან და შრომასთან, ისევე ჩვენს დღევანდელ ოუბილესაც თითქოს საბჭოთა საქართველოს 60 წლისთავის ღღესასწაულის ნათელი ადგასო.

ის დღეები ყველა ჩვენგანისათვის ჯეშმარიტად დაუვიწყარი იყო. საიუბილეო ზეიმს განსაკუთრებული ელფერი და მნიშვნელობა მიანიჭა ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევის ჩამოსვლამ და მონაწილეობამ, მისმა გამოსვლებმა თბილისში გამართულ საზეიმო სხდომაზე, იუბილეს აღსანიშნავ დარბაზობაზე და რესპუბლიკის ხელმძღვანელებთან საუბრის დროს.

ლეონიდ ილიას ძემ მაღალი შეფასება მისცა საბჭოთა საქართველოს წარმატებებს ეკონომიკურ და სოციალურ განვითარებაში. და დღეს ჩვენ შეგვიძლია ვთქვათ: ეს ჩვენი მილიციის წარმატებებიც არის.

— **საქართველოში კარგად მიდის საქმე,** — თქვა ლეონიდ ილიას ძემ სკკპ XXVI ყრილობის მუშაობის დღეებში. დღეს კი ჩვენ დავძენთ: კარგად მიდის, იმიტომ, რომ ამ საქმეებში თავისი წვლილი, ღირსეული წვლილი შეაქვს ჩვენს მილიციას.

— **საქმე კარგად მიდის,** — თქვა ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევმა თბილისში გამართულ ზეიმზე. და დღეს ჩვენ კმაყოფილებით აღვნიშნავთ, რომ საქმე კარგად მიგვიდის მნიშვნელოვანწილად იმიტომ, რომ აწყობილად მუშაობს ჩვენი მილიციაც.

— **დღესასწაულმა წარმატებით ჩაიარა!** — ასეთი შეფასება მისცა ჩვენს ზეიმს ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევმა, როცა აღნიშნა, რომ ჩვენმა იუბილემ კიდევ ერთხელ საქვეყნოდ ცხადყო. თუ რაოდენ შეღუღაბებული არიან საბჭოთა ადამიანები, რაოდენ ერთიანია ჩვენი აზრები, საქმენი და ოცნებანი. დღეს ამ სიტყვებს მინდა დავძინო: იმაში, რომ დღესასწაულმა წარმატებით ჩაიარა, თავისი ამაგი მოეძღვის ჩვენს მილიციასაც, ისევე როგორც ყველა ჩვენს ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომლებაც სანიმუშო საზოგადოებრივი წესრიგი უზრუნველყვეს მთელი დღესასწაულობის დროს.

დასტურად მოგიყვანთ რესპუბლიკაში ცხრილ ფაქტს, რომელიც საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის ტრიბუნიდან ითქვა: ზეიმის ოთხი დღის მანძილზე მილიონიან თბილისში სულ სამი უმნიშვნელო სამართალდარღვევა აღირიცხა. ნება ასე ვთქვათ დღეს ყოველთვის!

რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა მინისტრის ამხ. გ. ი. გვეტაძის მოხსენებაში მკაფიოდ და შთამბეჭდავად არის გაშუქებული მთელი ის 60 წლის გზა, ჩვენმა მილიციამ რომ გამოიარა თავისი ისტორიის მანძილზე. ვფიქრობ, დამეთანხმებით, თუ ვიტყვი, რომ ამ გზის ყველაზე ღირსსახსოვარი ნიშანსვეტია მიმდინარე წელი — როგორც მთელი რესპუბლიკის, ისე მისი მილიციის საიუბილეო წელი, ვინაიდან იუბილეზე ჩვენ, ჩვეულებრივ, შედეგებს ვაჯამებთ ხოლმე.

ყველას განსაკუთრებულ სიხარულს გვანიშებს ის, რომ ახლანდელ დღესასწაულს ჩვენთან ერთად იზიარებს სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა მინისტრი, სოციალისტური შრომის გმირი, არმიის გენერალი ამხანაგი ნიკოლოზ ონისიმეს ძე შჩოლოკოვი.

და სწორედ ამიტომ დღეს მინდა აღვნიშნო, რომ სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სამინისტრო დიდ დახმარებას გვიწევს, ნიადაგ ზრუნავს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა ორგანოების განმტკიცებისათვის, მათი მუშაობის გაუმჯობესებისათვის, რომ ჩვენ მუდამ ვგრძნობთ საკავშირო სამინისტროს ყურადღებასა და მხარდაჭერას.

ნება მიბოძეთ ვისარგებლო მონიპებული შესაძლებლობით და ჩვენი საზეიმო სხდომის ტრიბუნიდან მოგმართოთ თქვენ, დიდად პატივცემულო ნიკოლოზ ონისიმეს ძევ, ჩვენი ყველაზე წრფელი, კეთილი გრძნობებით, მოგესალმოთ თქვენ როგორც თვალსაჩინო სახელმწიფო მოღვაწეს, ასე რომ იღწვის საბჭოთა მილიციის სახელოვანი ჩეკისტური ტრადიციების გასასვითარებლად, შინაგან საქმეთა ორგანოების საქმიანობისა და ორგანიზაციის ღენინური პრინციპების დასამკვიდრებლად, ჩვენს ქვეყანაში სოციალისტური კანონიერებისა და მართლწესრიგის განმტკიცების საკითხებზე პარტიისა და მთავრობის გადაწყვეტილებების, ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის პირადი მითითებების ხორცშესასხმელად.

თქვენი სახელი კარგად არის ცნობილი რესპუბლიკაში. კომუნისტები, ყველა ჩვენი მშრომელი ძალზე დიდად აფასებენ თქვენს ღვაწლს ამ საქმეში, რომ საქართველოში, როგორც ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევმა ბრძანა, წარმოეს პრინციპული და უკომპრომისო ბრძოლა ნეგატიური მოვლენების წინააღმდეგ, დისციპლინის განმტკიცებისათვის.

ჩვენმა ამხანაგებმა, რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა ორგანოების მუშაკებმა ყველაფერი უნდა იღონონ, რათა თავიანთი ღირსეული წვლილი შემატონ მათ წინაშე მდგომი პასუხსაგები ამოცანების გადაწყვეტას. ვიმედოვნებთ, რომ ისინი კვლავაც სრულყოფენ თავიანთ საქმიანობას, განამტკიცებენ საზოგადოებრიობასთან კავშირს, ყველაფერს იღონებენ, რათა ყველაზე ეფექტიანად ხორციელდებოდეს მართლწესრიგისა და კანონიერების დაცვა განვითარებული სოციალისტური საზოგადოების პირობებში.

თავისთავად ეს საზოგადოება ხომ იმის მანიშნებელია, რომ დამკვიდრდა ახლებური, ყველაზე სრულყოფილი ადამიანური ურთიერთობა, გაიმარჯვა ჯანსაღმა მორალურ-ფსიქოლოგიურმა კლიმატმა, შეიქმნა ვითარება, რომლის საფუძველიც არის სოციალისტური მართლწესრიგი, მშრომელთა შეგნებული დისციპლინა და აქტიური მოქალაქეობრივი პოზიცია, ანუ ყოველივე ის, რასაც ჩვენ ვაქსოვთ საბჭოთა ცხოვრების წესის ცნებაში.

ჩვენ იმედი გვაქვს, დარწმუნებული ვართ, რომ ჩვენი მილიცია კვლავაც უკომპრომისოდ, შემტევად იბრძოლებს სოციალისტური კანონიერების დარღვევების, ყოველივე იმის აღსაკვეთად, რაც ეწინააღმდეგება საბჭოთა, სოციალისტური ცხოვრების წესს.

მტკიცედ გვწამს, რომ ჩვენი მილიციის, შინაგან საქმეთა ორგანოების მთელი პირადი შემადგენლობა წარმატებით გაართმევს თავს მის წინაშე მდგომ ყველა ამოცანას. ამ რწმენის საფუძველია თვით რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა ორგანოების მთელი აპარატის მუშაობა, რომელიც დღეს გვევლინება მილიციის ვეტერანთა მრავალი წლის გამოცდილების და მაძიებელ ახალგაზრდათა შემართება-ენერგიის კარგ შენადნობად. ჩვენი მილიცია — ეს არის იდეურად მტკიცე ადამიანთა დიდი, ერთსულოვანი ინტერნაციონალური ოჯახი, რომელებსაც თავიანთ მოწოდებად მიაჩნიათ უანგარო ემსახურონ საბჭოთა ხალხს, მშად არიან მთელი თავიანთი ძალებით დაიცვან მშრომელთა ინტერესები. და უფლებები.

ჩვენ სამართალდამცავი ორგანოების საქმიანობა მიგვაჩნია იმ საერთო-პარტიული, საერთო-სახელმწიფოებრივი, საერთო-სახალხო ბრძოლის ორგანულ შემადგენელ ნაწილად, რომელსაც ვეწევით ყველგან და ყველაფერში სახიმშო დისციპლინის დასამყარებლად, სოციალისტური საერთო ცხოვრების ნორმებისაგან, კომუნისტური მორალისა და ზნეობის წესებისაგან ყველა და ყოველგვარი გადახრის აღსაკვეთად. აი, რატომ ვამბობთ, მილიციის ორგანოების მუშაობა ძალზე დიდი პარტიული, სახელმწიფო მნიშვნელობის საქმეაო.

ასევე დიდი პარტიული მნიშვნელობის საქმეა ზრუნვა იმისათვის, რომ შინაგან საქმეთა ორგანოები განვამტკიცოთ შემოწმებული კადრებით, რომლებმაც კარგად გამოიჩინეს თავი პრაქტიკულ მუშაობაში. ეს ზრუნვა პარტიული კომიტეტების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი საზრუნავია. აი რატომ გვმართებს კვლავაც ყოველნაირად განვავითაროთ სასიკეთო ტრადიცია — შევმატოთ მილიციის რიგებს ჩვენი სახელოვანი ახალგაზრდობის, ჩვენი კომკავშირის, ჩვენი პარტიის საუკეთესო წარმომადგენლები.

ახლა უკვე აღარ არის საჭირო ვინმესთვის იმის მტკიცება, რომ სამართალდამცავი ორგანოების საქმიანობის წარმატების საწინდარია ყოველდღიური პარტიული ხელმძღვანელობა. ახლა ამოცანა ის არის, რომ ეს პარტიული ხელმძღვანელობა **უაღრესად კონკრეტული და უაღრესად ხისტემური იყოს.**

საჭიროა ზუსტად შემუშავებული სისტემა რესპუბლიკური მასშტაბით და ადგილებზე, სისტემა, რომელიც გათვალისწინებს სამართალდარღვევათა პროფილაქტიკის, მისი თავიდან აცილების პრაქტიკულ ღონისძიებებს, აღმზრდელობითი ზემოქმედების ზომებსა და შესაბამის სასჯელს ჩადენილი დანაშაულისათვის.

ასეთი სისტემა ჩვენში ყალიბდება, და ახლა ამოცანა ის არის, რომ სრულყოფოთ, დავხვეწოთ ეს, მივაღწიოთ, რომ ყოველ ქალაქსა და თითოეულ რაიონში პარტიული კომიტეტები სწვდებოდნენ საქმის არსს, სამართალდამცავი ორგანოების, მილიციის ორგანოების ყოველდღიურ პრაქტიკას.

მხოლოდ ამ პირობით თუ უზრუნველვყოფთ ეფექტიან მუშაობას რესპუბლიკასა და მის ყველა რეგიონში საზოგადოებრივი წესრიგის შემდგომი განმტკიცებისათვის, მორალურ-ფსიქოლოგიური კლიმატის შემდგომ გაჯანსაღებასა და საყოველთაო დამკვიდრებას.

ჩვენ კვლავაც უნდა განვაგრძოთ მუშაობა შინაგან საქმეთა ორგანოების მუშაკის სოციალისტური ყაიდის პიროვნების ჩამოსაყალიბებლად და დასამკვიდრებლად, რათა ეს იყოს მარქსიზმ-ლენინიზმის იდეალებისადმი უსაზღვროდ ერთგული, კომუნისტი, ინტერნაციონალისტი და პატრიოტი, სპეტაკი ზნეობისა და მაღალი პროფესიული კულტურის ადამიანი, თავისი საქმის საუცხოო მცოდნე, აქტიური და შეგნებული მებრძოლი კომუნიზმის გამარჯვებისათვის.

დაე, მილიციის თითოეულ მუშაკს მტკიცედ ჰქონდეს შეგნებული: **ნამდვილი პროფესიონალი მხოლოდ მაშინ გახდები, თუ ყოველ ჯერზე შენი იდეური ზრდისათვის, შენი პოლიტიკური წრთობისათვის, თვალსაწიერის გაფართოებისათვის, ზოგადი კულტურის ამაღლებისათვის, შრომის კულტურის, მუშაობის კულტურის, ქცევის კულტურის, ადამიანებთან, მოქალაქეებთან ურთიერთობისა და თავდაჭერის კულტურის ჩვეულების გამომუშავებისათვის.** ანუ საქმე ეხება საკუთარი თავის სრულყოფის განუწყვეტელი პროცესის აუცილებლობას. შეჩერდე ამ პროცესში — ნიშნავს ჩამორჩე, ხოლო ჩამორჩენილ კაცს არაფერი ესაქმება მილიციის ორგანოებში. აქ უნდა მუშაობდნენ ჩვენი საზოგადოების მხოლოდ ყველაზ

დაე, საქართველოში მორალური ატმოსფერო მუდმივ ისეთივე წმინდა იყოს, როგორიც ჩვენებური ჰაერია!

(დასასრული)

ექნება როგორც პროფესიონალს, — ნამდვილი პროფესიონალი კი უნდა გახდეს თითოეული. ეს გახლავთ ჩვენი სოციალისტური მართლწესრიგის ფუძემდებელი პრინციპების ურყევობის დამკვიდრება, ეს გახლავთ სოციალური სამართლიანობისადმი მშრომელთა რწმენის განმტკიცება. მილიციის ორგანოებში არამც და არამც არ უნდა გავაჩაჩანაო ფორმალიზმი და უსულგულობა ადამიანთა ბედისადმი, ბიუროკრატიზმის, უხეშობისა და მომხვეჭელობის, მდგომარეობის ბოროტად გამოყენების ფაქტები.

შინაგან საქმეთა ორგანოების საქმიანობაში საჭიროა ნიადაგ ვამკვიდრებდეთ მუშაობის ჭეშმარიტად ლენინურ სტილს, ყოველნაირად ვუქმერდეთ მხარს მასების აქტიურობასა და ინიციატივას საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვისა და სოციალისტური საკუთრების დაცვისათვის ბრძოლაში. ჩვენ მუდამ უნდა ვითვალისწინებდეთ საზოგადოებრივ აზრს, რომელიც მშრომელთა ინტერესებისა და საზრუნავის, ფიქრების, მისწრაფებებისა და გაწყობილების განსაზღვრელი უზუსტესი ბარომეტრია. კიდევ უფრო მეტად განვამტკიცოთ მილიციის კავშირი მუშათა კლასთან, კოლმეურნე გლეხობასთან, სახალხო ინტელიგენციასთან — ეს ჩვენი უცვლელი, წარუვალი ამოცანაა.

ერთი გახედეთ, რამდენი სახელოვანი ადამიანი შეკრებილა ამ დარბაზში! ზოგიერთი მათგანი გურამ ივანეს ძე გვეტაძემ დაასახელა, მაგრამ ყველას რა ჩამოთვლიდა! აი, მესამე რიგში ეხედავთ რესპუბლიკაში ერთ-ერთ ყველაზე პატივცემულ ადამიანს — ვიქტორ დომიტრის ძე კუპრაძეს. ეს მხცოვანი მეცნიერი, დიდი საზოგადო მოღვაწე, რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროსთან არსებული საზოგადოებრივი აზრის ინსტიტუტის ერთ-ერთი ფუძემდებელი გახლავთ. აქვე სხედან სხვა ამხანაგებიც: საბჭოთა კავშირის გმირი, სტუდენტი ახალგაზრდობის ცნობილი აღმზრდელი დ. ვ. ჯაბიძე, პროფესორი ნ. შ. ვასაძე, სოციალისტური შრომის გმირი, წარმოვსახავ სახელმოხვეჭილი ნოვატორი ზ. გ. სარალიძე, პროფესორი ს. მ. ჯორბენაძე და მრავალნი სხვანი. ისინი ბევრს იღვწიან, რათა რესპუბლიკაში ჯეროვანი საზოგადოებრივი წესრიგი სუფევდეს.

მაგონდება მართლაც და საკვარი ადამიანი, საბჭოთა მეცნიერების ერთ-ერთი კორიფე, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის დამაარსებელი აკადემიკოსი ნიკოლოზ ივანეს ძე მუსხელიშვილი. როცა ბატონ ნიკოლოზს საქართველოს საპატიო მილიციელს სამკერდე ნიშანი გადასცეს, მან თქვა, ბედნიერი ვარ და ვამაყობ, რადგან მთელ დედამიწის ზურგზე არ მეგულება მეცნიერებათა აკადემიის სხვა პრეზიდენტი, ასეთი წოდება რომ ჰქონდეს. და ეს სიტყვები მან სრულიად გულწრფელად თქვა.

ამავე დროს ჩვენს მოვალეობად ვრაცხთ **ყოველდღიურად ვიჩენდეთ მზრუნველობას მილიციელის ძნელი შრომის მიმართ,** რომელიც ხიფათთან არის დაკავშირებული და ადამიანის ფიზიკური და სულიერი ძალების სრულ დაძაბვას, მისი გამოცდილებისა და ცოდნის კონცენტრაციას მოითხოვს. აი, რად არის საჭირო ყველაფერი ვიღონოთ მილიციის მუშაკთა შრომისა და ყოფა-ცხოვრების პირობების გაუმჯობესებისათვის, ნიადაგ განვამტკიცოთ შინაგან საქმეთა ორგანოების მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა, სრულყოთ მათი საქმიანობა.

კარგად ეხმარება ჩვენს მილიციას თბილისის საქალაქო აღმასკომის თავმჯდომარე ამხ. გ. დ. გაბუნია, რომელიც აქ გამოვიდა. ოღონდ, ცუდი ის არის, რომ მას არაფერი უთქვამს იმაზე, თუ როგორ იზრუნებს შემდგომში ქალაქის მილიციის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზის განსამტკიცებლად და ქალაქის შინაგან საქმეთა ორგანოების თანამშრომლებისათვის საჭირო პირობების შესაქმნელად.

როცა თბილისში გამართულ სხდომაზე ლეონიდ ილიას ძემ თქვა, **წინ ყველას დიდი, დაძაბული სამუშაო მოგველიხო,** ეს ნიშნავს, რომ ასეთი სამუშაო მოელით რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა მუშაკებსაც, ჩვენი მილიციის მუშაკებსაც.

ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის გამოსვლაში ჩამოყალიბებული დებულებები და დასკვნები, — ეს არის თითოეული კომუნისტის, ყველა მშრომელის ცხოვრებისა და ბრძოლის მკაფიო და ზუსტი პროგრამა, რომელშიც ჩამოყალიბებულია რესპუბლიკის შემდგომი ეკონომიკური და სოციალური განვითარების უმნიშვნელოვანესი ამოცანები. ამ ამოცანების პრაქტიკული რეალიზაცია მოითხოვს აბსოლუტურ მობილიზებას, ყველასა და ყოველის შემდგომ შეკავშირებას. ამასთან დაკავშირებით ახალი, პასუხსაგები ამოცანები დგება რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა მუშაკების წინაშეც.

რაკი ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევმა ბრძანა, **საჭიროა კვლავაც დაუცხრომლად იზრუნოთ იმისათვის, რომ მორალური ატმოსფერო საქართველოში ისეთივე კამკამა იყოს, როგორიც თქვენი მთის ჰაერიაო,** — მაშასადამე, ეს ჩვენი საერთო ამოცანაა, ეს ჩვენი საერთო საზრუნავია, და რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა ორგანოების, თითოეული მუშაკის ღირსების საქმეა იყვნენ ამ უმაღლესი ამოცანის მოწოდების დონეზე.

ამის მისაღწევად კი დიდი, გულმოდგინე მუშაობა გვმართებს. მიზნად უნდა დავისახოთ: **შინაგან საქმეთა ორგანოები, სოციალისტური კანონიერების ორგანოებში, რომლებიც ხალხისათვის სამართლებრივი ნორმების, ჰუმანურობისა და სამართლიანობის განუხრელი დაცვის ხიონომი, ტალღით უნდა იყოს, არ უნდა გავაჭაჭანო რაიმე დარღვევები და გადახრები, და მით უმეტეს, სერიოზული ნაკლოვანებანი, სერიოზული ხარვეზები.**

მეტად პასუხსაგები, ფრიად რთული ამოცანები დგას რესპუბლიკის წინაშე მეთერთმეტე ხუთწლედში. ეს ამოცანები განსაზღვრულია სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ახალი, მეექვსე, ფუნდამენტური დადგენილებით ჩვენი რესპუბლიკის თაობაზე, სწორედ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის III პლენუმის, იმ პლენუმის წინ რომ იქნა მიღებული, რომელმაც განიხილა **რესპუბლიკის პარტიული ორგანიზაციის გადაუდებელი ამოცანები თბილისში გამართულ ხეიმზე ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის გამოსვლების შესაბამისად.**

„საქართველოს სსრ პარტიული ორგანიზაციის საქმიანობისა და სახალხო მეურნეობის შემდგომი განვითარების თაობაზე სკკპ ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს დადგენილებათა შესრულების მიმდინარეობის შესახებ“ მიღებული ეს გადაწყვეტილება განსაზღვრავს რესპუბლიკის სახალხო მეურნეობის შემდგომი ამაღლების ახალ, უფრო მაღალ მიზნებს. და ჩვენმა პლენუმმა გამოთქვა კომუნისტების, ყველა მშრომელის მზადყოფნა — რადაც უნდა დაუჯდეთ, დალაშქრონ ეს მიზნები, დალაშქრონ ეს მწვერვალები.

ამ დღეებში პარტიულ ორგანიზაციებში, ყველა შრომითს კოლექტივში მიმდინარეობს ჩვენი პლენუმის მუხეგების მხურვალე, გაცხოველებული განხილვა, კომუნისტები ყველგან ამუშავებენ კონკრეტულ გზებს, ფორმებსა და მეთოდებს. თუ როგორ შეასრულონ ხორცი“ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ამ ახალი დადგენილებით დასახულ ყველა ღონისძიებას, როგორ შეასრულონ ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის მიერ დასახული ამოცანები.

მთელი ეს მუშაობა უნდა განამტკიცონ ჩვენმა ადმინისტრაციულმა ორგანოებმაც, უწინარეს ყოვლისა, შინაგან საქმეთა ორგანოებმა, რომლებიც მოწოდებული არიან კვლავაც პრინციპულად, შეურიგებლად იბრძოლონ სოციალისტური კანონიერებისა და ზნეობის ნორმებისაგან ყოველგვარი გადახვევის წინააღმდეგ. უზრუნველყონ სიტყვისა და საქმის ერთიანობა, კანონის ფორმისა და შინაარსის ერთიანობა.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე ჩვენ ვთქვით, რომ რესპუბლიკის პარტორგანიზაციის ცხოვრებასა და მუშაობაში **ახალი ეტაპი დაიწყო. თვისებრივად ახალი ეტაპი უნდა დადგეს ჩვენი მილიციის მუშაობაშიც.** დიახ, ეს ეტაპი მოახლოვებით კიდევ უფრო მტკიცე, კიდევ უფრო შეუპოვარ ბრძოლას ყველა ნეგატიური მოვლენის წინააღმდეგ.

ახლა უკვე ცხადი უნდა იყოს, რომ მეცნიერულ-ტექნიკური რევოლუციის ეპოქაში, იმ პერიოდში, როცა განუზომლად გაიზარდა მშრომელთა სოციალური აქტიურობა და ესოდენ სწრაფად მატულობს მათი სულიერი მოთხოვნილებანი და საჭიროებანი, **წინა პლანზე დგება იმის საჭიროება, რომ მეცნიერულად მივუდგეთ სოციალისტური მართლწესრიგის უზრუნველყოფის ამოცანების გადაწყვეტას.** უნდა გააფართოოთ დამნაშავეობის მიზეზების მეცნიერული კვლევა და შესწავლა, შეიმუშაოთ სამართალდარღვევათა თავიდან აცილების კონკრეტული მეცნიერული რეკომენდაციები მარქსისტულ-ლენინური სოციოლოგიის, ფსიქოლოგიის, პედაგოგიკის მიღწევათა საფუძველზე.

მუდამ გრძნობდნენ ჩვენი რესპუბლიკის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური და სოციალურ-ეკონომიკური ცხოვრების მაჯისცემას— ასეთია ყველა ჩვენი სამართალდამცავი ორგანოს მუდმივი ამოცანა.

თბილისში გამოსვლისას ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევმა ბრძანა, **გადაწყვეტილებათა ავტორიტეტს უნდა ვუფრთხილდებოდეთო,** თანაც ხაზი გაუსვა: საჭიროა კვლავაც კადევნოთ თვალი იმას, რომ მიღებული გადაწყვეტილებანი ჯეროვნად სრულდებოდეს — რესპუბლიკაშიც და ცენტრშიც, უკანასკნელ ხანს ჩვენ ბევრი დადგენილება მივიღეთ ადმინისტრაციული ორგანოების, მათ შორის მილიციის ორგანოების მუშაობის გაუმჯობესების საკითხებზე. საჭიროა ვუფრთხილდებოდეთ ამ გადაწყვეტილებათა ავტორიტეტსაც, ვიღვწოდეთ მათი სრული ხორცშესხმისათვის, რეალურ, პრაქტიკულ საქმეებად გადაქცევისათვის.

ამასთანავე **უნდა ვუფრთხილდებოდეთ საკუთარ ავტორიტეტსაც,** ჩვენი დაწესებულების, ჩვენი პარტიული ორგანიზაციის, ჩვენი ორგანოს, მათ შორის **ჭართული საბჭოთა მილიციის ავტორიტეტს, მისი თანამშრომლის ავტორიტეტს.** მაგრამ ავტორიტეტი თავისთავად როდი მოდის. იგი უნდა მოიპოვო. მოიპოვო შეუპოვარი და ბეჯითი შრომით, მოიპოვო კარგი საქმეებით, უკეთ მუშაობის, მეტის მიღწევისაკენ მისწრაფებით.

ნება მიბოძეთ, დღეს გამოვთქვა მტკიცე რწმენა, რომ **სწორედ ასეთი და მხოლოდ ასეთი ადამიანები იქნებიან ჭართული საბჭოთა მილიციის მუშაკები, რომ ისინი ყველაფერს იღონებენ, რათა მათი მუშაობა მაქსიმალურად ეფექტიანი იყოს, რათა ყოველი დანაშაული ჯეროვნად იქნეს გამოძიებული და დამნაშავეებს საკადრისი სასჯელი დაედოთ.** ამ სკკპ, როგორც ლეონიდ ილიას ძემ აღნიშნა, მართლწესრიგის დამცველ ორგანოებს უზრუნველყოფილი ექნებათ პარტიული ორგანიზაციებისა და მთელი ჩვენი საზოგადოებრიობის სრული მხარდაჭერა.

როცა საქმე ეხება ასეთ სრულ მხარდაჭერას, მაშინ იგულისხმება კომპლექსური, სწორედ რომ კომპლექსური მიდგომა დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლის პრობლემებისადმი.

უზრუნველყო მართლწესრიგის დამცველი ორგანოების სრული მხარდაჭერა, ეს ნიშნავს, ერთი მხრივ, **გამოიჩინო უზენაესი ჰუმანიზმი, უზენაესი მზრუნველობა და უაღრესი ყურადღება ყოველი მოქალაქის მიმართ.** სწორედ უმაღლესი ჰუმანური პრინციპები გვიკარნახებს ყველაფერი ვიღონოთ საიმისოდ, რომ ადამიანს ფეხი არ დაუცდეს, არ დაადგეს მრუდე გზას, რათა არ დავუშვათ მისი მორალური, ზნეობრივი, იდეური დაცემა. ჩვენ ყოველ ღონეს ვხმარობთ, რათა შევუნარჩუნოთ ადამიანი საზოგადოებას, ოჯახს, მეგობრებს, ახლობელ-ნათესავებს.

და ყოველი ფაქტი, როცა ადამიანი ხელიდან ეცლებათ გარეშემო მყოფთ, ჩვენ ძალზე გვაფიქრებს, გვაწუხებს და გულს გვტკენს. ძალზე გვაღონებს ყოველი ისეთი შემთხვევა, როცა ხელისუფლება იძულებულია მიმართოს უკიდურეს ზომას — წაართვას ადამიანს თავისუფლება, საზოგადოებაში, მეგობრობის, ძმობისა და თანასწორობის საზოგადოებაში ცხოვრების თავისუფლება.

ამიტომ ჩვენი მთავარი ამოცანაა ვიხსნათ ადამიანი, არ მივეყვანოთ საქმე ტრაგიკულ დასასრულამდე. და როცა საქმე ეხება ადამიანის ბედს, ეს მიაჩნია თავის მთავარ ამოცანად მთელ ჩვენს საბჭოთა სახელმწიფო მექანიზმს, ეს მიაჩნია თავის მთავარ ამოცანად ჩვენს ლენინურ პარტიას.

აქედან გამომდინარეობს ზეამოცანა: **სულ უფრო გავაძლიეროთ ჩვენი პარტიული, საბჭოთა, საზოგადოებრივი ორგანიზაციების აღმზრდელობითი ფუნქციები, თვით მილიციის აღმზრდელობითი ფუნქცია.**

ჩვენ უკვე ვთქვით, რაოდენ განუზომლად მატულობს ჩვენი მილიციის როლი და პასუხისმგებლობა იმ ამოცანებთან დაკავშირებით, რომლებიც განსაზღვრულია ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის გამოსვლებში თბილისში გამართულ ხეიმზე. სკკპ ცენტრალური კომიტეტის ახალ დადგენილებაში საქართველოს შესახებ, აქ მინდა ხაზი გავუსვა, რომ ეს პასუხისმგებლობა უნდა იყოს **მაქსიმალურად კონკრეტული** ჩვენი მუშაობის **ყოველ კონკრეტულ უბანზე.** ეს კი ნიშნავს, რომ მილიციის თითოეული მუშაკი ნათლად უნდა ხედავდეს თავის ადგილს და მკაფიოდ ესმოდეს თავისი როლი, თავისი დანიშნულება, უწინარეს ყოვლისა, — იმ მიზეზების აღმოფხვრაში, რომლებიც წარმოშობენ სამართალდარღვევებს და დანაშაულობებს.

ეს, როგორც უკვე ითქვა, საქმის ერთი მთავარი მხარეა.

მეორე მხარე ის გახლავთ, — და ეს უნდა დავიხსომოთ, დავიხსომოთ მტკიცედ, რომ აღმზრდელობითს ღონისძიებათა მთელი კომპლექსის წარმატებით განხორციელებისათვის, შესაძლო სამართალდარღვევათა თავიდან აცილებისათვის, ასე ვთქვათ, „დიდი პროფილაქტიკის“ მთელი სისტემის რეალიზაციისათვის **საჭიროა ბოროტებასთან პრინციპული, უკომპრომისო ბრძოლის მტკიცე და საიმედო ფონი.**

პრობლემა კეთილისა და ბოროტისა — ოდინდელი პრობლემაა, ყაცობრიობას რომ აწუხებს, და ჩვენ სულ უფრო მეტად მიგიდივართ იმ დასკვნამდე, რომ ბოროტების, დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლაში საჭიროა არა მარტო ჰუმანური გული, არამედ აგრეთვე მტკიცე ხელი და ძლიერი ნებისყოფა. დაე, არც ერთი სამართალდარღვევა, არც ერთი დანაშაული არ დაგვრჩენოდეს გაუხსნელი და დაუსჯელი.

ჩვენ იმ კანონების უმკაცრეს დაცვას მოვითხოვთ, რომლებიც თანამიმდევრულად და განუხრელად იცავენ საბჭოთა მოქალაქეების უფლებებს. ამასთანავე ჩვენ მიგვაჩნია, რომ არამც და არამც არ უნდა შეესხუბდეს საბჭოთა კანონების დამხეული პრაქტიკა, დამხეული ძალა.

ჩვენ ამ **პრობლემის ორ მხარეზე** ვლაპარაკობთ მთელი მგზნებარებით, ვინაიდან **ჭეშმარიტი დემოკრატია, სოციალისტური დემოკრატია, ჩვენი სოციალისტური ჰუმანიზმი შეიძლება არსებობდეს, ვითარდებოდეს და ყვავოდეს მხოლოდ საზოგადოების უმაღლესი ორგანიზაციის პირობებში, ყველა დონეზე, ყველა რგოლში უმკაცრესი დისციპლინის პირობებში, მხოლოდ ისეთ პირობებში, როცა ჩვენ ქვეყნის ყველა მოქალაქე უცილობლად ასრულებს საბჭოთა კანონების მოთხოვნებს.**

ვ. ი. ლენინის სიტყვებით **რომ ვთქვათ, ჩვენთვის ზნეობრივი, ჰუმანური და დემოკრატიული ის, რაც კომუნისტის მშენებლობის ინტერესებს, ხალხის ინტერესებს ემსახურება.** და თუ ის, რაც ჰუმანურია მხოლოდ ცალკე აღებული პიროვნების მიმართ, ანტიჰუმანურად გვეცილინება საერთოდ მთელი საზოგადოების მიმართ, მაშინ **ჩვენ წინააღმდეგი ვართ ჰუმანიზმის ისეთი ვიწრო გაგებისა, რომელსაც კომუნისტური ჰუმანიზმისა, სოციალისტური ჰუმანიზმის არაფერი სცხია.**

ჩვენ ისეთი ატმოსფეროს შექმნა გვწადია, რომელშიც პატიოსანი მოქალაქე ლაღად იგრძნობს თავს, წელგამართული იქნება, რომელშიც ალალმართალ ადამიანს შეეძლება თავისუფლად იმუშაოს და იღვაწოს, არ აშინებდეს და არ აეკვეთებდეს დღევანდელი დღე, იმედიანად შეჰყურებდეს ხვალინდელ დღეს.

რაც შეეხება ისეთ დამნაშავეს, რომელზეც საზოგადოებრიობის ზემოქმედება არ ჭრის, მე ხაზს ვუსვამ, არ ჭრის-მეთქი, რომელიც ვერ გამოგვისწორებია და ვერ აღგვიზრდია, იგი საბჭოთა კანონიერ გარდაუვალი მასხვრალი ძალის, ჩვენი საზოგადოებრიობის ძალის წინაშე უნდა კანკალებდეს.

დასასრულ მინდა, ძვირფასო ამხანაგებო, ამ საიუბილეო დღეებში სულითა და გულით გადავუხადო რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა ორგანოების მთელ მრავალათასიან რაზმს წრფელი და მხურვალე მადლობა იმისათვის, რომ ეწევიან ესოდენ საპატიო, ძნელსა და გმირულ სამსახურს — იცავენ საზოგადოებრივ წესრიგს, განამტკიცებენ სოციალისტურ კანონიერებას, მადლობა ვუთხრა დიდი ოქტომბრის მონაპოვართა დაცვის საქმეში თავდადებული შრომისათვის.

ხალხს, პარტიას, სახელმწიფოს უყვართ თავიანთი მილიცია, პატივს სცემენ და აფასებენ მას.

ნება მიბოძეთ, საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის და რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს სახელით მხურვალედ მოგილოცოთ ჭართული საბჭოთა მილიციის 60 წლის თავი. სულითა და გულით გისურვებთ ახალ სახელოვან წარმატებებს თქვენს ძნელსა და უაღრესად კეთილშობილურ მუშაობაში, იხარეთ და იბედნიერეთ თქვენს ოჯახებთან, თქვენს კოლექტივებთან, მთელ საბჭოთა მილიციასთან ერთად.

საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის

კანონი

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეთა უფლებრივი მდგომარეობის შესახებ

I. ზოგადი დებულებანი

მუხლი 1. უცხოელი მოქალაქენი სსრ კავშირში

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეებად ცნობენ იმ პირთ, რომლებიც არ არიან სსრ კავშირის მოქალაქეები და აქვთ იმის მტკიცებულებანი, რომ უცხოეთის სახელმწიფოს მოქალაქეობას ეკუთვნიან.

სსრ კავშირის კონსტიტუციის შესაბამისად უცხოელ მოქალაქეებს სსრ კავშირში გარანტირებული აქვთ კანონით გათვალისწინებული უფლებები და თავისუფლებები.

მუხლი 2. კანონმდებლობა სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეთა უფლებრივი მდგომარეობის შესახებ

უცხოელ მოქალაქეებს შეუძლიათ მუდმივად ცხოვრობდნენ სსრ კავშირში, თუ მათ აქვთ საამისო ნებართვა და საბინაოდრო მოწმობა, რომლებიც გაცემულია შინაგან საქმეთა ორგანოების მიერ.

უცხოელი მოქალაქენი, რომლებიც სსრ კავშირში სხვა კანონიერ საფუძველზე იმყოფებიან, ითვლებიან სსრ კავშირში დროებით მყოფებად. ისინი მოვალენი არიან დადგენილი წესით გაატარონ რეგისტრაციაში თავიანთი საზღვარგარეთული პასპორტები ან მათ შემცვლელი დოკუმენტები და გაემგზავრონ სსრ კავშირიდან მათთვის განსაზღვრული ყოფნის ვადის გასვლის შემდეგ.

მუხლი 6. თავშესაფრის მიცემა

სსრ კავშირი და მოკავშირე რესპუბლიკები თავშეფარების უფლებას აძლევენ უცხოელ მოქალაქეებს, რომლებსაც დევნიან მშრომელთა ინტერესებისა და მშვიდობის საქმის დაცვისათვის, რევოლუციურ და ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობაში მონაწილეობისათვის, პროგრესული საზოგადოებრივ-პოლიტიკური, მეცნიერული ან სხვაგვარი შემოქმედებითი საქმიანობისათვის.

თავშესაფრის მიცემის საკითხს წყვეტს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი ან მოკავშირე რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი.

II. სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეთა ძირითადი უფლებები, თავისუფლებები და მოვალეობანი

მუხლი 7. შრომითი საქმიანობა

სსრ კავშირში მუდმივად მცხოვრებ უცხოელ მოქალაქეებს შეუძლიათ იმუშაონ მუშებად და მოსამსახურეებად საწარმოებში, დაწესებულებებსა და ორგანიზაციებში, ან მისდიონ სხვაგვარ შრომითს საქმიანობას სსრ კავშირის მოქალაქეებისათვის დადგენილ საფუძველზე და წესით.

სსრ კავშირში დროებით მყოფ უცხოელ მოქალაქეებს შეუძლიათ მისდიონ შრომითს საქმიანობას სსრ კავშირში, თუ ეს შეეფერება სსრ კავშირში მათი ყოფნის მიზნებს.

უცხოელი მოქალაქენი არ შეიძლება დაინიშნონ ცალკეულ თანამდებობებზე ან მისდევდნენ გარკვეულ შრომითს საქმიანობას, თუ საბჭოთა კანონმდებლობის შესაბამისად ამ თანამდებობებზე დანიშვნა ან ასეთი საქმიანობა დაკავშირებულია სსრ კავშირის მოქალაქეობასთან.

უცხოელი მოქალაქენი სარგებლობენ უფლებებით და აკისრიათ მოვალეობანი შრომით ურთიერთობაში სსრ კავშირის მოქალაქეთა თანაბრად.

მუხლი 8. დასვენება

სსრ კავშირში მყოფ უცხოელ მოქალაქეებს აქვთ დასვენების უფლება სსრ კავშირის მოქალაქეებთან საერთო საფუძვლებზე.

მუხლი 9. ჯანმრთელობის დაცვა

სსრ კავშირში მყოფ უცხოელ მოქალაქეებს აქვთ ჯანმრთელობის დაცვის უფლება.

სსრ კავშირში მუდმივად მცხოვრები უცხოელი მოქალაქენი სარგებლობენ სამედიცინო დახმარებით სსრ კავშირის მოქალაქეთა თანაბრად.

სსრ კავშირში დროებით მყოფ უცხოელ მოქალაქეებს სამედიცინო დახმარება გაეწევათ სსრ კავშირის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით.

მუხლი 10. სოციალური უზრუნველყოფა

სსრ კავშირში მუდმივად მცხოვრებ უცხოელ მოქალაქეებს უფლება აქვთ მიიღონ დახმარება, პენსია და სხვა ფორმის სოციალური უზრუნველყოფა სსრ კავშირის მოქალაქეებთან საერთო საფუძვლებზე.

სსრ კავშირში დროებით მყოფ უცხოელ მოქალაქეებს უფლება აქვთ მიიღონ დახმარება, პენსია და სხვა ფორმის სოციალური უზრუნველყოფა სსრ კავშირის კანონმდებლობით დადგენილ საფუძვლებზე და წესით.

იმ შემთხვევებში, როცა პენსიების დასანიშნად საჭიროა მუშაობის გარკვეული სტაჟი, უცხოელ მოქალაქეებს სსრ კავშირის კანონმდებლობით დადგენილ საფუძვლებზე და წესით შეიძლება ჩაეთვალოთ ამ სტაჟში საზღვარგარეთ მუშაობა.

მუხლი 11. ბინის მიცემა

სსრ კავშირში მუდმივად მცხოვრებ უცხოელ მოქალაქეებს უფლება აქვთ სსრ კავშირის მოქალაქეებისათვის დადგენილ საფუძვლებზე და წესით მიიღონ სარგებლობისათვის საცხოვრებელი სადგომი სახელმწიფო და საზოგადოებრივი საბინაო ფონდის, საბინაო-სამშენებლო კოოპერატივების სახლებში.

უცხოელი მოქალაქენი მოვალენი არიან გაუფრთხილდნენ მათთვის მიცემულ ბინას, დაიცვან საცხოვრებელი სადგომების სარგებლობის წესები.

მუხლი 12. ქონებრივი და პირადი არაქონებრივი უფლებები

უცხოელ მოქალაქეებს შეუძლიათ საბჭოთა კანონმდებლობის შესაბამისად იქონიონ სსრ კავშირში საცხოვრებელი სახლი და სხვა ქონება პირად საკუთრებაში, მემკვიდრეობით მიიღონ და ანდერძით დატოვონ ქონება, ჰქონდეთ მეცნიერების, ლიტერატურისა და ხელოვნების ნაწარმოების, აღმოჩენის, გამოგონების, რაციონალიზატორული წინადადების, სამრეწველო ნიმუშის ავტორის უფლება, აგრეთვე სხვა ქონებრივი და არაქონებრივი უფლებანი.

მუხლი 13. განათლების მიღება

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეებს აქვთ განათლების მიღების უფლება სსრ კავშირის მოქალაქეთა თანაბრად სსრ კავშირის კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

საბჭოთა სასწავლებელში მიღებულ უცხოელ მოქალაქეებს მინიჭებული აქვთ მოსწავლეთა და სტუდენტთა უფლება და აკისრიათ მათი მოვალეობები საბჭოთა კანონმდებლობის შესაბამისად.

მუხლი 14. კულტურის მიღწევებით სარგებლობა

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეებს აქვთ კულტურის მიღწევებით სარგებლობის უფლება სსრ კავშირის მოქალაქეთა თანაბრად.

სსრ კავშირში უცხოელი მოქალაქენი მოვალენი არიან სათუთად ეკიდებოდნენ ისტორიისა და კულტურის ძეგლებს, სხვა კულტურულ ღირებულებებს.

მუხლი 15. საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში მონაწილეობა

სსრ კავშირში მუდმივად მცხოვრებ უცხოელ მოქალაქეებს უფლება აქვთ სსრ კავშირის მოქალაქეებისათვის დადგენილი საფუძვლებზე შევიდნენ პროფესიულ კავშირებში, კოოპერაციულ ორგანიზაციებში, სამეცნიერო, კულტურულ, სპორტულ საზოგადოებებსა და სხვა საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში, თუ ეს არ ეწინააღმდეგება ამ ორგანიზაციათა წესდებას (დებულებას).

მუხლი 16. სინდისის თავისუფლება

სსრ კავშირში მყოფ უცხოელ მოქალაქეებს სსრ კავშირის მოქალაქეთა თანაბრად გარანტირებული აქვთ სინდისის თავისუფლება.

რელიგიურ რწმენასთან დაკავშირებით მუღლისა და სიძულვილის გაღვივება აკრძალულია.

მუხლი 17. საქორწინო და საოჯახო ურთიერთობა

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეებს შეუძლიათ დაქორწინდნენ სსრ კავშირის მოქალაქეებსა და სხვა პირებზე ან განქორწინდნენ მათთან საბჭოთა კანონმდებლობის შესაბამისად.

სსრ კავშირში უცხოელი მოქალაქენი სარგებლობენ უფლებებით და აკისრიათ მოვალეობანი საქორწინო და ოჯახურ ურთიერთობაში სსრ კავშირის მოქალაქეთა თანაბრად.

მუხლი 18. პიროვნებისა და ბინის ხელშეუხებლობა

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეებს საბჭოთა კანონმდებლობის შესაბამისად გარანტირებული აქვთ პიროვნების ხელშეუხებლობა და ბინის ხელშეუხებლობა, სხვა პირადი უფლებები.

მუხლი 19. სსრ კავშირის ტერიტორიაზე მიმოსვლა და ბინადრობის ადგილის არჩევა

უცხოელ მოქალაქეებს აქვთ სსრ კავშირის ტერიტორიაზე მიმოსვლისა და სსრ კავშირში ბინადრობის ადგილის არჩევის უფლება სსრ კავშირის კანონმდებლობით დადგენილი წესის შესაბამისად. მიმოსვლასა და ბინადრობის ადგილის არჩევაში შეზღუდვები დაინშეება, როცა ეს აუცილებელია სახელმწიფო უშიშროების, საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვის, მოსახლეობის ჯანმრთელობისა და ზნეობის, სსრ კავშირის მოქალაქეთა და სხვა პირთა უფლებებისა და კანონიერი ინტერესების დაცვის უზრუნველსაყოფად.

მუხლი 20. გადასახადი და გამოსაღები

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქენი იბეგრებიან გადასახადითა და გამოსაღებით სსრ კავშირის მოქალაქეებთან საერთო საფუძვლებზე, თუ სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული სსრ კავშირის კანონმდებლობით.

მუხლი 21. უცხოელ მოქალაქეთა უფლებების დაცვა

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეებს უფლება აქვთ მიმართონ სასამართლოს და სხვა სახელმწიფო ორგანოებს მათი კუთვნილი პირადი, ქონებრივი, საოჯახო და სხვა უფლებების დასაცავად.

უცხოელი მოქალაქენი სასამართლოში საპროცესო უფლებებით სარგებლობენ სსრ კავშირის მოქალაქეთა თანაბრად.

მუხლი 22. საარჩევნო უფლებიანობა დამოკიდებულება

სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეებს არ შეუძლიათ აირჩიონ და არჩეულ იქნენ სახალხო დეპუტატთა საბჭოებსა და სხვა არჩევითს სახელმწიფო ორგანოებში, აგრეთვე მიიღონ მონაწილეობა საყოველთაო-სახალხო კენჭისყრაში (რეფერენდუმებში).

მუხლი 23. სამხედრო სამსახურიანობა დამოკიდებულება

უცხოელ მოქალაქეებს არ აკისრიათ სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების რიგებში სამხედრო სამსახურის მოვალეობა.

III. უცხოელ მოქალაქეთა სსრ კავშირში შემოსვლა და სსრ კავშირიდან წასვლა

მუხლი 24. სსრ კავშირში შემოსვლა

უცხოელ მოქალაქეებს შეუძლიათ სსრ კავშირში შემოვიდნენ ძალმოსილი საზღვარგარეთული პასპორტებით ან მათი შემცვლელი დოკუმენტებით, თუ აქვთ კომპეტენტური საბჭოთა ორგანოების მიერ გაცემული ნებართვა.

სსრ კავშირში შემოსვლის უფლება უცხოელ მოქალაქეს შეიძლება არ მიეცეს:

1) სახელმწიფო უშიშროების ან საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვის უზრუნველყოფის ინტერესებისათვის;

2) თუ ეს საჭიროა სსრ კავშირის მოქალაქეთა და სხვა პირთა უფლებებისა და კანონიერი ინტერესების დასაცავად;

3) თუ სსრ კავშირში წინანდელი ყოფნის დროს დადგინდა ფაქტები, რომ მან დაარღვია სსრ კავშირში უცხოელ მოქალაქეთა უფლებრივი მდგომარეობის კანონმდებლობა, საბაჟო, საგალუტო ან სხვა საბჭოთა კანონმდებლობა;

4) თუ ჩამოსვლის შუამდგომლობის აღძვრისას მან თავის შესახებ ყალბი ცნობები წარადგინა ან არ წარმოუდგენია საჭირო დოკუმენტები;

5) სსრ კავშირის კანონმდებლობით დადგენილ სხვა საფუძვლებზე.

მუხლი 25. სსრ კავშირიდან წასვლა

უცხოელი მოქალაქენი სსრ კავშირიდან მიდიან ძალმოსილი საზღვარგარეთული პასპორტებით ან მათი შემცვლელი დოკუმენტებით, თუ აქვთ კომპეტენტური საბჭოთა ორგანოების მიერ გაცემული ნებართვა.

გეორგიევსკის ტრაქტატის 200 წლის თავის გამო

წინაპართა ნათელ ნაკვალევზე

ექსპედიცია 1783 1983 27 VI 81

გუშინ თბილისის იპო-

დღიდან ქობის დიდ

გზას დაადგა ჟურნალის-

ტური ექსპედიცია

ჩვენს რესპუბლიკაში დაიწყო ამზადისი გეორგიევსკის ტრაქტატის 200 წლის თავის შესასვედრად. რუსეთ-საქართველოს ურთიერთდახმარების ამ ხელშეკრულებამ წარუშლელი კვალი გაავლო ორი ხალხის ეკონომიკურ და სულიერ ცხოვრებაში, ერთა შორის ძმობის, მეგობრობისა და კულტურული დახმარების საქმეში.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების და საქართველოს კომპარტიის 60 წლის თავის აღსანიშნავ საზეიმო დღეებში სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალურმა მდივანმა, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ლ. ი. ბრეჟნევმა მაღალი შეფასება მისცა 200 წლის წინათ დადებულ ამ შეთანხმებას.

დიახ, გეორგიევსკის ტრაქტატის როლი შეასრულა რუსი და ქართველი ხალხების მეგობრობის ტრადიციების განმტკიცებაში, რომელსაც ჯერ კიდევ მე-12 საუკუნეში — საქართველოს კულტურული რენესანსის ეპოქაში ჩაეყარა საფუძველი.

სწორედ რუსი და ქართველი და საერთოდ მთელი საბჭოთა ხალხების წარსულ მეგობრულ კონტაქტებსა და თანამედროვე ძმური ოჯახის ჯანსაღ ფესვებს ეძღვნება ჟურნალისტური ექსპედიცია, რომელსაც გაზეთი „კომუნისტი“ და საქართველოს სსრ ჟურნალისტთა კავშირი აწყობს. ამ თაოსნობას მხარი დაუჭირა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა, რომლის სამდივნომ სპეციალური დადგენილება მიიღო და ამით ექსპედიციას განსაკუთრებული მნიშვნელობა და მასშტაბი მიანიჭა.

რა კონკრეტული გეგმები და მიზნები აქვს ექსპედიციას? იგი, ჩვენი წინაპრებივით, ცხენით იმოგზაურებს ასტრახანსა და გეორგიევსკში. ექსპედიციის წევრები ასტრახანამდე გაივლიან დაახლოებით იმავე გზას, რომელიც ძველმა ქართველმა ელჩებმა, მათ შორის პეტრებურგისაკენ მიმავალმა ქართველმა მეფეებმა — ვახტანგ მეექვსემ და თეიმურაზ მეორემ გაიარეს თავის დროზე. ამის შემდეგ კი ეწვევიან გეორგიევსკს, სადაც 1783 წელს ორ ქვეყანას შორის მეგობრული ურთიერთდახმარების ტრაქტატი დაიდო.

დაახლოებით 35-40-დღიანი მოგზაურობის პერიოდში ექსპედიცია გაივლის ორი ათასამდე კილომეტრს, ექვს მუზობელ ავტონომიურ საბჭოთა რესპუბლიკას, ოლქსა და მხარეს, შეხვდება საბჭოთა ქვეყნების მოძმე ერების წარმომადგენლებს, მათ შორის ახმეტის რაიონთან ძმადნაფიცი გეორგიევსკის რაიონის მშრომელებს. გარდა ამისა ექსპედიციის წევრები ასტრახანის მიძინების ტაძარში სამახსოვრო ფილას მიიტანენ ქართველი ერის ხსნისათვის იქ განსვენებული თავდადებული მამულიშვილების პოეტი-მეფეების ვახტანგ მეექვსისა და თეიმურაზ მეორის საფლავზე.

ყოველივე ამის შესახებ „კომუნისტის“ მკითხველები ექსპედიციის წევრებისაგან რეპორტაჟებისა და ჩანახატების სახით ოპერატიულად მიიღებენ ცნობებს, რომლებიც ისტორიულ-მხატვრულ ნარკვევთან ერთად პერიოდულად დაიბეჭდება ჩვენი გაზეთის ახალი, სპეციალური რუბრიკით „გეორგიევსკის ტრაქტატის 200 წლის თავის გამო“ (ეს რუბრიკა „კომუნისტში“ 1983 წლამდე ტრაქტატის იუბილესადმი მიძღვნილ ყველა წერილს გაჰყვება). მაგრამ ექსპედიციის მოგზაურობა მარტოოდენ გაზეთის საშუალებით როდი აისახება. გადაღებული იქნება ფერადი, დოკუმენტური ფილმი, იუბილეს წინ გამოიცემა ამ ჟურნალისტური ექსპედიციის მარშრუტზე.

ექსპედიციის შემადგენლობაში არიან: გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქციის განყოფილების გამგე გელა ქოქიაშვილი (ხელმძღვანელი) საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ენათმეცნიერების ინსტიტუტის მეცნიერი თანამშრომელი ჯუმბერ ჯიშკარიანი, საქართველოს სსრ მხატვართა კავშირის წევრი ლევან დავითაშვილი, საქართველოს სსრ სამეცნიერო-პოპულარული და დოკუმენტური ფილმების სტუდიის ოპერატორი რევაზ მახათაძე, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ჟურნალისტიკის ფაკულტეტის ლაბორატორიის მეცნიერი თანამშრომელი ცოტნე ალბუთაშვილი, გაზეთ „კომუნისტის“ კორესპონდენტი გიორგი პაპუაშვილი, თბილისის მე-5 კლინიკური საავადმყოფოს თერაპიული განყოფილების გამგე თეიმურაზ რუხაძე, ახმეტის რაიონის ქვემო ალვანის მეცხვარეობის საბჭოთა მეურნეობის სპეციალისტი ნოდარ ხაძე, ამავე რაიონში გაზეთ „სოფლის ცხოვრების“ კორესპონდენტი რამაზ ბორჩაშვილი, „საქსახსოფლტექნიკის“ მძღოლი ტარიელ გიუნაშვილი და „საქმედავტოტრანსის“ გაერთიანების მძღოლი იოსებ ბერიაშვილი.

ექსპედიციის მოწყობის სამზადისი დამთავრდა, და აი, გუშინ, 13 საათზე თბილისის იპოდრომიდან ქართულ ეროვნულ ტანსაცმელში გამოწყობილმა მხედრებმა თბილისიდან ასტრახანისა და იქიდან გეორგიევსკის მიმართულებით აიღეს გეზი.

ბედნიერი გზა გქონდეთ, წინაპართა ნათელ ნაკვალევზე მიმავალო ახალგაზრდებო!

● ●

სურათებზე: ჟურნალისტური ექსპედიციის მარშრუტის სქემა; ექსპედიციის მონაწილენი თბილის-მცხეთის მარშრუტზე.

ს. კილაძის ფოტო.

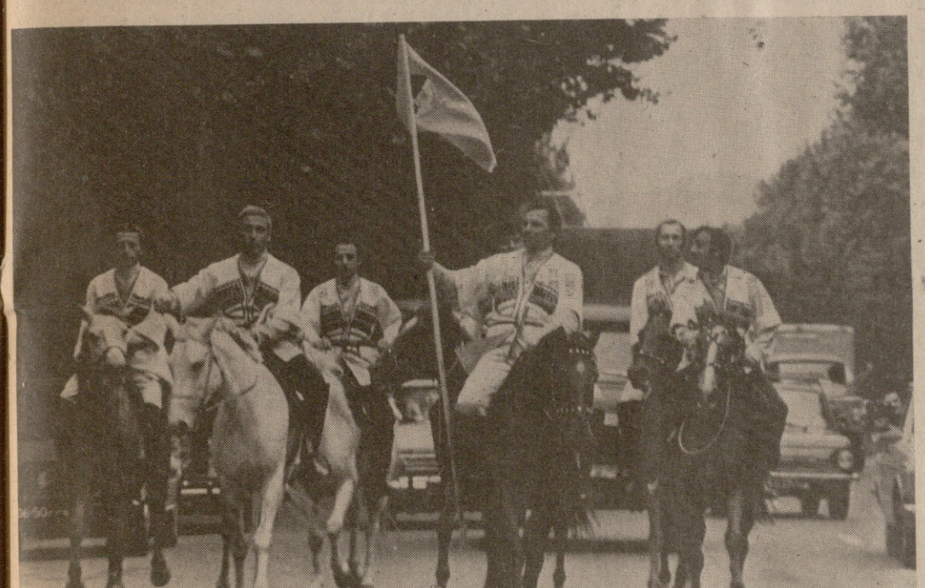

რესპუბლიკის თეატრალური აფიშა

გვადი—მესხეთის სცენაზე

დღეიდე. რჩება მრავალმხრივი ინტერესის ობიექტად ერთი უბინო, გარიყული კაცის ამბავი, რომელიც გაიგებს რა სოციალურ გარდაქმნათა სასიკეთო ძალას, გადადგამს ნაბიჯს, რომელიც ძირფესვიანად შემოატრიალებს მის ცხოვრებას.

თეატრიც ვერ დარჩა გულგრილი ცხოვრებიდან მთელი სიმართლით ამოწერილი გვადი ბიგვას მიმართ და არაერთი სპექტაკლი მოეძღვნა მას. ლ. ქიაჩელის ნაწარმოების შესანიშნავი სცენური ვარიანტი შექმნეს მიხეილ თუმანიშვილმა და შოთა სალუქვაძემ. აქ გათვალისწინებულია სასცენო კანონები, ჩანს ძირითადის, არსებითის მიმართ მთელი გულისყური, სავსებით შენარჩუნებულია ნაწარმოების განწყობილება და მისთვის დამახასიათებელი ზომიერი კოლორიტი.

ჩვენმა თეატრებმა სათანადოდ აღნიშნეს საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების მე-60 წლისთავი. ამ ღირსშესანიშნავი მოვლენის თეატრალურმა გაზაფხულმა მოითხოვა ისეთი ავტორის თანამონაწილეობაც, როგორიც ლეო ქიაჩელია. მასზე შეჩერდა მესხეთის სახელმწიფო დრამატული თეატრის არჩევანი.

ახალციხის სცენაზე „გვადი ბიგვას“ დადგმა ერთგვარ ეჭვს ბადებდა: — რამდენად შეძლებდნენ იმ ფაქიზი ნიუანსების შენარჩუნებას, რომლებიც ნაწარმოებს ახლავს. ეტყობა, დამდგმელი კოლექტივი სრულებით არ იზიარებდა ამ ეჭვს და მონდომებით, დიდი ინტერესით ქმნიდა სპექტაკლს.

მხატვარმა ლომგულ მურუსიძემ შესანიშნავად შეძლო სცენური სივრცის ორგანიზება, რითაც მოქმედ პირთ შეუქმნა საშუალება თავისუფალი ქმედებისა მათთვის ორგანულ გარემოში; არიერსცენაზე, გამჭვირვალე საბურველიდან კარგად ამოიკითხება არჩილ ფორიას გამართული კარ-მიდამო, ხოლო სცენის შუაგულში მთელი სიღუხჩირითაა წარმოდგენილი გვადი ბიგვას უქალო ოჯახის კერია. ეს დაპირისპირება კიდევ უფრო მკვეთრად წარმოსახავს სოციალურ უთანასწორობას და ორი ბანაკის ყოფის მეტაფორულად განზოგადებულ სურათსაც ქმნის. სცენოგრაფია ფერწერულად არის გადაწყვეტილი, რაც ამსუბუქებს სივრცეს და მოქმედების დროს ეფექტსაც ზრდის.

დამდგმელი რეჟისორი ლილი ბულუხია მოერიდა მხატვრული გადაწყვეტის მკვეთრ აქცენტირებას და შეეცადა ქიაჩელის პერსონაჟების განწყობილებათა ისერიგად წარმოსახვას, რომ მათ რეალური ცხოვრების სურათები გაეცოცხლებინათ ჩვენთვის. ამავე დროს მოქმედ პირთა აქტიურმა დამოკიდებულებამ მოვლენების განვითარებისადმი, არსებითი სათქმელის შინაგანმა ქმედითობამ თვალსაჩინო გახადა კონფლიქტის სიმძაფრე და მისი საბედისწერო გარდაუვალობა. სპექტაკლს გასდევს ნაწარმოებისთვის დამახასიათებელი კოლორიტი, რომელიც კიდევ ერთ საინტერესო ფერს მატებს მას. რეჟისორმა მოძებნა ზუსტი რიტმი, რომელიც ბუნებრივად წარმართავს მოვლენებს ბოლომდე გაახლებული აზრით აქტიორული შესრულებისა და ანსამბლურობა, მცირე ეპიზოდიც კი გაცოცხლებულია საინტერესო აქტიორული დეტალებით. დადგმის წარმატებაში თვალსაჩინო წვლილი შეიტანეს მსახიობებმა ზ. ბერძენიშვილმა (ტასია), თ. ჩერქეზიშვილმა (ზოსიმე), ო. ყურაშვილმა (ონისიმე), ბ. თამაზაშვილმა (ბაბალა), თ. ნემსაძემ (მაკსიმე), გ. ვახტანგიშვილმა (ანდრია).

წარმოდგენაში ოსტატურად არის გამოყენებული ოთარ თაქთაქიშვილის ცნობილი ციკლი „მეგრული სიმღერები“. მუსიკა სპექტაკლში შემოდის როგორც მოქმედების განვითარების ერთერთი უმნიშვნელოვანესი კომპონენტი, რომელსაც ეკისრება სიხარულის, მწუხარების, იმედიანობის თუ დრამატულ კოლიზიათა თანაზიარობა.

სპექტაკლს გაფრთხილება სჭირდება; რომ ახალ სეზონამდე შეულახავი მივიდეს, გასვლითი წარმოდგენების დროს ბევრი რამ იკარგება, მექანიკურ ხასიათს იძენს, ზოგჯერ კი ძირეულ საჭეცლილებას განიცდის. პერიფერიის თეატრებისთვის ნიშანდობლივი ეს საერთო „სენი“ მესხეთის თეატრსაც ახასიათებს, რის აღმოფხვრაც მათი უპირველესი სახრუნავია.

გვადის სტუმრობა მესხეთის თეატრში ფეხბედნიერი გამოდგა. მაყურებელმა წიგნის შემდეგ სცენაზეც გულით განიცადა გვადი ბიგვას ცხოვრების მღელვარე დღეები.

ვ. ძიგუა.

ეს იყო 1958 წელს. მოსკოვში დიდი ტრიუმფით მოეწყო საქართველოს ხელოვნებისა და მწერლობის დეკადა. საბჭოეთის დედაქალაქი მთელი ათი დღე აღტაცებით უყურადღებდა ტაშს საქართველოდან წარმოგზავნილ ხელოვნებისა და მწერლობის დიდოსტატებს. მოსკოვის დიდ თეატრში ალექსი მაჭავარიანის ბალეტ „ოტელოზე“ მოხვედრა და ვახტანგ ჭაბუკიანის ხილვა მოსკოველთა ოცნება იყო, ხოლო დრამატულ თეატრში ოიდიპოსის სამი შემსრულებელი — აკაკი ხორავა, ეროსი მანჯგალაძე და სერგო ზაქარიაძე საერთო აღფრთოვანების იწვევდნენ. იმავე დღეებში საბჭოთა კავშირის მწერალთა სახლის ფოიეში ფოტორეპორტიორები ელოდნენ შალვა დადიანის, გალაკტიონ ტაბიძის, კონსტანტინე გამსახურდიას, გიორგი ლეონიძის, ლეო ქიაჩელის, სიმონ ჩიქოვანის და სხვათა გამოჩენას... კონფერენციის დიდ დარბაზში სულგანაბული უსმენდნენ ქართველი მწერლების ახალ თარგმანებს, შემდეგ კი ტაში ახანზარებდა დარბაზს. განსაკუთრებული აღფრთოვანება გამოიწვია ტიციანის, პაოლოს, მიხეილ ჯავახიშვილის სახელების ხსენებამ. მათი პირადი მეგობრები ნ. ტიხონოვი, პ. ანტოკოლსკი, ლ. ლეონოვი, კ. ფედინი, ა. სურკოვი... ყველანი მათთან შეხვედრებისა და მეგობრობის დაუვიწყარ დღეებზე, კითხულობდნენ თარგმანებს და მათს თვალებში იელვებდა ხოლმე სიხარულისა თუ სინანულის ცრემლი. პ. ანტოკოლსკიმ წაიკითხა ტიციან ტაბიძისა და პაოლო იაშვილის ლექსები და დასძინა, რუსი და ქართველი პოეტების მეგობრობა და ძმობა მათ გამოჭედეს და გამოაწრთვესო. პოეტთა მეგობრობის ეს ხიდი იალბუზივით ურყევია.

დეკადის დღეებში ქართველი მწერლები ჯგუფ-ჯგუფად ესტუმრნენ ფაბრიკა-ქარხნებს, კოლმეურნეობებს, ერთი ჯგუფი ესენინის ადგილის დედას — კონსტანტინოვოს ეწვია.

კონსტანტინოვო რიაზანის ოლქში ერთ-ერთი ულამაზესი ტიპიური რუსული სოფელია. აქ დაიბადა 1895 წელს სერგეი ალექსანდრეს ძე ესენინი, ბავშვობაც აქ გაატარა. 1913 წლიდან მოსკოვში ცხოვრობდა, 1915 წელს კი ლენინგრადში გადავიდა, მაგრამ ადგილის დედის სიყვარული და სურნელება გაუხუნებელად ცოცხლობდა მის პოეტურ სულში. მის ლექსებში პატრიოტული აღსარების ადრესატი ზშირად ეს სოფელი და მისი და ალექსანდრა... სწორედ ალექსანდრა ალექსანდრეს ასული შემოგვეგება და მისი პირველი სიტყვა ეს იყო: მობრძანდით ქართველებო, ჩემს ძმას განსაკუთრებით უყვარდა საქართველო, მის ხილვამდე ზღაპრულ სამოთხედ ჰქონდა წარმოსახული თქვენი სამშობლო, ალბათ „ვეფხისტყაოსნის“ მიხედვით, რომელსაც იგი გატაცებით კითხულობდა გამომგზავრებამდე და აღგზნებული ამბობდა: „სულ მალე მე რუსთაველის სტუმარი ვიქნები საქართველოშიო“. იმ წლებში სამოქალაქო ომმა შეუშალა ხელი, მერე კი ერთბაშად მიაშურა კავკასიას და საქართველოს. — ესა თქვა და ქვიდაგური ნაგებ თეთრად შელესილ ძველებურ რუსულ სახლში შეგვიძღვა, სადაც დაიბადა დიდი რუსი პოეტი. ამ რიაზანულ ოჯახში სისადავე და უბრალოება სუფევდა. შუა დარბაზში იდგა ალექსანდრა ალექსანდრეს ასული და განსაკუთრებული სინაზითა და სიყვარულით გვიამბობდა ესენინების ოჯახის ამბავს, იხსენებდა პოეტის ბავშვობას. ყურადღება მიიპყრო სათუთად შენახულმა და მოვლილმა მემორიალურმა ნივთებმა, წიგნის მომცრო კარადამ, საწერმა მაგიდამ. მასპინძელმა წიგნის კარადა გამოაღო და სერგეი ესენინისეული კონსტანტინე ბალმონტის მიერ თარგმნილი „ვეფხისტყაოსნის“ 1917 წლის პირველი გამოცემა გამოგვიწოდა, რომელსაც პოეტის ხელითვე აწერია: „სერგეი ესენინი. 1917 წელი. მაისი“. მე, როგორც დელეგაციის ხელმძღვანელმა, ქართველი მწერლების სახელით უდიდესი მადლობა მოვახსენე ქალბატონ ალექსანდრას ამ ისტორიული წიგნის ბოძებისათვის (ახლა ეს წიგნი ინახება თბილისის უნივერსიტეტის გ. ტაბიძის სახელობის კაბინეტში. ესენინის სახლი ჯერ კიდევ არ იყო გამოცხადებული სახელმწიფო მემორიალად, მაგრამ ძმაზე და მის პოეზიაზე უზომოდ შეყვარებული და ათბობდა, პატრონობდა, დაფფინებდა პოეტის ფუძეს, ეზო-კარმიდამოსა და მამა-პაპეულ ნივთებს... და აი, ასეთი პატრონისაგან ასეთი უნიკალური სიწუქრის გაღება მე საქართველოსა და ესენინის ურთიერთობის სიმბოლურ გამოხატულებად მივიჩნიე... (ალექსანდრა ესენინა ახლახან გარდაიცვალა 71 წლისა).

ეს მომცრო (კ. ბალმონტმა „ვეფხისტყაოსნის“ სრული თარგმანი 1933 წელს გამოსცა პარიზში), კითხვისაგან გაცვეთილი თეთრი წიგნი უამრავ ფიქრს აღუძრავს კაცს. ამ ფიქრთა სათავე, უწინარეს ყოვლისა, თვით რუსთაველის „ვეფხისტყაოსანია“. სწორედ ბალმონტის მიერ თარგმნილმა „ვეფხისტყაოსანმა“ ერის დიდების წასწია, მაგრამ მე დ. ჩემ ქალს ძლიერ დაგვწყვიტა გული, რომ ასე უეცარ გადაწყვეტით საშუალება არ მოგვცა ჩვენც წავყოლოდით მასო“. მართლაც, ბალმონტმა აღფრთოვანებით მითხრა: „მრავალი ქვეყანა მინახავს, ისეთიც კი, სადაც ხალხი პირველყოფილ მდგომარეობაშია და საქართველოში, რომელიც ისე ახლოს არის და რომელიც სიყრმიდან მიყვარდა და მიყვარს, ჯერ არ ვყოფილვარ, ეგება რაღაცა ძალა განგება მაგვიანებდა, რომ ყველა ნახული სილამაზის შემდეგ. მენახა მხარე, რომლის სილამაზე, ხალხი და დიდი რუსთაველი ტაბიძე სიზმრის მშვენიერი დასასრული ყოფილიყო“. „ვერ წარმოიდგენთ, — მითხრა ერთხელ მან, — როგორის ნეტარებით ველი იმ წუთს, როდესაც პირველად დავინახავ თქვენს სამშობლოს“.

ერთ დღეს, კ. ბალმონტთან მისვლისას, მისმა მეუღლემ მითხრა: „ბალმონტის და ჩვენი ფიქრი ეხლა სულ საქართველოსკენ არის. მან უკვე გადაწყვიტა საქართველოში წასვლა, მაგრამ მე დ. ჩემ ქალს ძლიერ დაგვწყვიტა გული, რომ ასე უეცარ გადაწყვეტით საშუალება არ მოგვცა ჩვენც წავყოლოდით მასო“. მართლაც, ბალმონტმა აღფრთოვანებით მითხრა: „მრავალი ქვეყანა მინახავს, ისეთიც კი, სადაც ხალხი პირველყოფილ მდგომარეობაშია და საქართველოში, რომელიც ისე ახლოს არის და რომელიც სიყრმიდან მიყვარდა და მიყვარს, ჯერ არ ვყოფილვარ, ეგება რაღაცა ძალა განგება მაგვიანებდა, რომ ყველა ნახული სილამაზის შემდეგ. მენახა მხარე, რომლის სილამაზე, ხალხი და დიდი რუსთაველი ტაბიძე სიზმრის მშვენიერი დასასრული ყოფილიყო“. „ვერ წარმოიდგენთ, — მითხრა ერთხელ მან, — როგორის ნეტარებით ველი იმ წუთს, როდესაც პირველად დავინახავ თქვენს სამშობლოს“.

ერთ დღეს, კ. ბალმონტთან მისვლისას, მისმა მეუღლემ მითხრა: „ბალმონტის და ჩვენი ფიქრი ეხლა სულ საქართველოსკენ არის. მან უკვე გადაწყვიტა საქართველოში წასვლა, მაგრამ მე დ. ჩემ ქალს ძლიერ დაგვწყვიტა გული, რომ ასე უეცარ გადაწყვეტით საშუალება არ მოგვცა ჩვენც წავყოლოდით მასო“. მართლაც, ბალმონტმა აღფრთოვანებით მითხრა: „მრავალი ქვეყანა მინახავს, ისეთიც კი, სადაც ხალხი პირველყოფილ მდგომარეობაშია და საქართველოში, რომელიც ისე ახლოს არის და რომელიც სიყრმიდან მიყვარდა და მიყვარს, ჯერ არ ვყოფილვარ, ეგება რაღაცა ძალა განგება მაგვიანებდა, რომ ყველა ნახული სილამაზის შემდეგ. მენახა მხარე, რომლის სილამაზე, ხალხი და დიდი რუსთაველი ტაბიძე სიზმრის მშვენიერი დასასრული ყოფილიყო“. „ვერ წარმოიდგენთ, — მითხრა ერთხელ მან, — როგორის ნეტარებით ველი იმ წუთს, როდესაც პირველად დავინახავ თქვენს სამშობლოს“.

ესენინი რუსთაველის სტუმარი

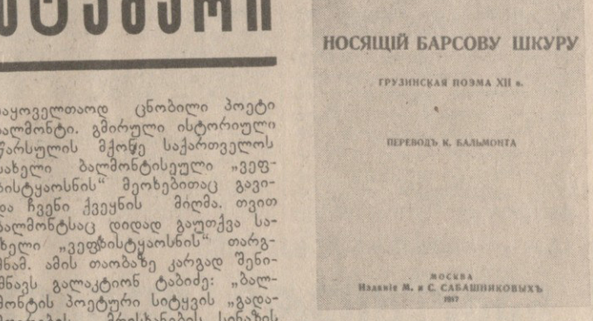

საყოველთაოდ ცნობილი პოეტი ბალმონტი. გმირული ისტორიული წარსულის მქონე საქართველოს სახელი ბალმონტისეული „ვეფხისტყაოსნის“ მეოხებითაც გავიდა ჩვენი ქვეყნის მიღმა. თვით ბალმონტსაც დიდად გაუთქვა სახელი „ვეფხისტყაოსნის“ თარგმნამ. ამის თაობაზე კარგად შენიშნავს გალაკტიონ ტაბიძე: „ბალმონტის პოეტური სიტყვის „გადამღერების, მრისხანების, სინაზის ჟღერა“, საუცხოოდ მოემსახურა მსოფლიო პოეზიას შოთა რუსთაველის „ვეფხისტყაოსნის“ თარგმანით“.

კ. ბალმონტის ბიძგის მიმცემი, ერთ-ერთი პირველი შთამაგონებელი და მასპინძელი საქართველოში პაოლო იაშვილი იყო, აქ თვით პაოლო იაშვილს მიეცეთ სიტყვა:

„...კონსტანტინე ბალმონტი, გამოჩენილი რუსი მგოსანი დიდი სიყვარულით და გატაცებით ეკიდება ჩვენს ქვეყანას, საქართველოს სილამაზისა და ქართველი ხალხის დამახასიათებელ თვისებათა გარდა, ბალმონტს აინტერესებს ჩვენი ენა და პოეზია. შეთხვეთით, ოლივერ უორდროპის მეთხვებით მას წაუთითხავს ინგლისურ ენაზე თარგმნილი „ვეფხისტყაოსანი“ და ისე გატაცებულა უკვდავი პოემით, რომ გადაუწყვეტია მისი რუსულად თარგმნა. ამ მიზნით იგი აპირებს საქართველოში მოსვლას, ენის შესწავლას და მცდელ პირთა დახმარებით თარგმნას. ეს ზამთარი ბალმონტმა პარეზში გაატარა და მე შემთხვევა მეძლეოდა ზშირად შევხვედროდი მას. ქართულმა ენამ მასზე და მის ახლობლებზე დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა. პირველ გაცნობისას ბალმონტს არაფერი არ უთქვამს ჩემთვის „ვეფხისტყაოსნის“ გადათარგმნის შესახებ, მაგრამ შემდეგში, როდესაც მისივე თხოვნით მე წავუკითხე მას ადგილები პოემიდან და გადავუთარგმნე ქართულიდან რამდენიმე მისგანვე არჩეული სიტყვა, მან მრავალ სტუმართან აღტაცებით წარმოთქვა: „მრავალი ქვეყანა მინახავს, ისეთიც კი, სადაც ხალხი პირველყოფილ მდგომარეობაშია და საქართველოში, რომელიც ისე ახლოს არის და რომელიც სიყრმიდან მიყვარდა და მიყვარს, ჯერ არ ვყოფილვარ, ეგება რაღაცა ძალა განგება მაგვიანებდა, რომ ყველა ნახული სილამაზის შემდეგ. მენახა მხარე, რომლის სილამაზე, ხალხი და დიდი რუსთაველი ტაბიძე სიზმრის მშვენიერი დასასრული ყოფილიყო“. „ვერ წარმოიდგენთ, — მითხრა ერთხელ მან, — როგორის ნეტარებით ველი იმ წუთს, როდესაც პირველად დავინახავ თქვენს სამშობლოს“.

ერთ დღეს, კ. ბალმონტთან მისვლისას, მისმა მეუღლემ მითხრა: „ბალმონტის და ჩვენი ფიქრი ეხლა სულ საქართველოსკენ არის. მან უკვე გადაწყვიტა საქართველოში წასვლა, მაგრამ მე დ. ჩემ ქალს ძლიერ დაგვწყვიტა გული, რომ ასე უეცარ გადაწყვეტით საშუალება არ მოგვცა ჩვენც წავყოლოდით მასო“. მართლაც, ბალმონტმა აღფრთოვანებით მითხრა: „მრავალი ქვეყანა მინახავს, ისეთიც კი, სადაც ხალხი პირველყოფილ მდგომარეობაშია და საქართველოში, რომელიც ისე ახლოს არის და რომელიც სიყრმიდან მიყვარდა და მიყვარს, ჯერ არ ვყოფილვარ, ეგება რაღაცა ძალა განგება მაგვიანებდა, რომ ყველა ნახული სილამაზის შემდეგ. მენახა მხარე, რომლის სილამაზე, ხალხი და დიდი რუსთაველი ტაბიძე სიზმრის მშვენიერი დასასრული ყოფილიყო“. „ვერ წარმოიდგენთ, — მითხრა ერთხელ მან, — როგორის ნეტარებით ველი იმ წუთს, როდესაც პირველად დავინახავ თქვენს სამშობლოს“.

მართლაც ბალმონტი პირველად 1914 წელს ესტუმრა საქართველოში. თბილისში ბალმონტი იქნება დაახლოებით 14 აპრილს. აქ ის წაიკითხავს მეტად საინტერესო ლექციას „ოკეანეთს“ — პოლინეზიაში მოგზაურობის დროს შეგროვილ შთაბეჭდილებას გაუზიარებს მსმენელებს, თბილისით იგი დაამთავრებს თავის ლექციების ტურნეს რუსეთის დიდ ქალაქებში. უკანასკნელად ჩვენი ქალაქში მან განგება აირჩია, რომ მეტი შეძლება ჰქონოდა აქ დარჩენისა, თუმცა ჯერჯერობით მას საშუალება აქვს დარჩეს მხოლოდ რამდენსამე დღეს. ენის შესასწავლად და „ვეფხისტყაოსნის“ სათარგმნელად იგი შემდეგ ჩამობრუნდება. ის უკვე არ არის. ქართველი საზოგადოება ჩვეულებრივი სტუმართმოყვარეობით დაუხვდება ჩვენი ქვეყნის მეგობარს და არ გაუჭირვებს ყველა ის მშვენიერ წარმოდგენას, რომლითაც იგი ჩვენს მოდის, ცსარგებლობით შემთხვევით და ვუგზავნით „თემს“ ბალმონტის რამოდენიმე ლექსის თარგმანს. პარიზი, აპრილის 6, 1914“, ტიციან ტაბიძე, ასე მიმართავდა რუს პოეტს:

გელის თბილისი,
„ვეფხისტყაოსანს“
მეორედ ელის დღეს
საქართველო.
ცისფერ ყანწებით დიდებულ
მგოსანს
მოაგებებენ შენს
სადღეგრძელოს.

ტიციან ტაბიძის ეს ამონაკვეთი რუსთაველის საქართველოს პოეტური ეჭო იყო.

უდროოდ დაღუპულ პოეტს არა მარტო ლექსებში გამოუხატავს საქართველოსადმი უწინარესი სიყვარული, არამედ თვით ოჯახშიც დაუტოვებია ამ სიყვარულის კვალი ნათელი. ამის დასტურია დისგან ბოძებული ეს „ვეფხისტყაოსანი“ პოეტის წარწერით.

სერგი ჭილაია.

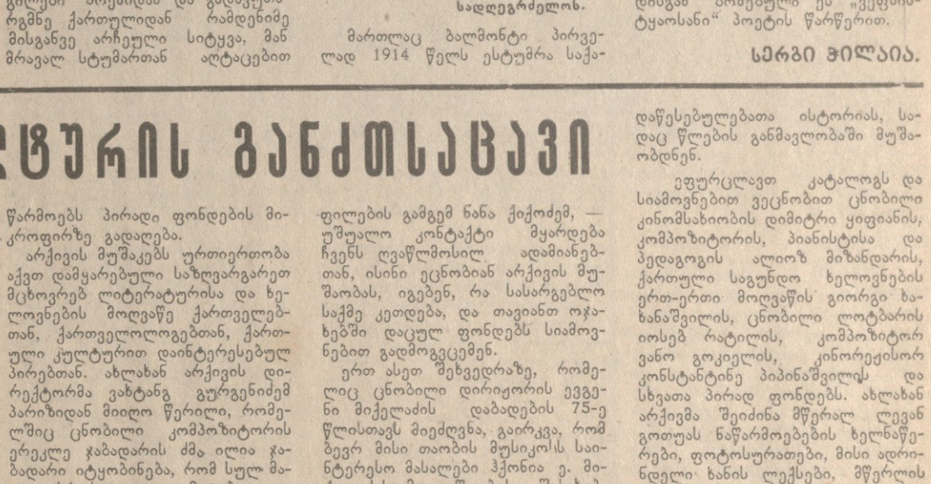

ჩვენი კულტურის განძთსაცავი

ამ მოთვლის რამდენ ოჯახშია დაცული ჩვენი ლიტერატურისა და ხელოვნების გამორჩენილ მოღვაწეთა პირადი ფონდები, რომლებიც ბევრ საინტერესო დოკუმენტს, ჩანაწერს, მოგონებას თუ ფოტოსურათს შეიცავს. დროთა განმავლობაში ზოგიერთნი მათ მოძველებულად თვლიან და კიდევაც ანადგურებენ. არადა, ჩვენი კულტურის ისტორიის მკვლევართათვის ისინი რაოდენ ძვირფას მასალებს შეიცავენ.

ამ საარჩევო ფონდების შეგროვება და დაცვა ითავა საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებულმა მთავარი საარქივო სამმართველოს ლიტერატურისა და ხელოვნების ცენტრალურმა სახელმწიფო არქივმა. თავისი არსებობის ათი წლის მანძილზე არქივის თანამშრომლებმა დაუღალავი შრომითა და გარჯით თავი მოუყარეს როგორც საქართველოსა და ჩვენს მოძმე რესპუბლიკებში, ისე საზღვარგარეთის ქვეყნებში მცხოვრებ ქართული კულტურის მოღვაწეთა პირად ფონდებს. აღწერეს ისინი, შეადგინეს კატალოგები, ხუსხები და მიმოხილვები, რაც დიდად ეხმარება აქ სამუშაოდ მოსულ მკვლევარს დროულად მიაგნოს მისთვის საინტერესო მასალებს.

აღსანიშნავია, რომ ჩვენი საზოგადოებრიობა იმთავითვე მხურვალედ გამოეხმაურა ამ საშვილიშვილო საქმეს და დიდძალი საოჯახო ფონდები უსასყიდლოდ გადასცა არქივს. ასე შეიქმნა ქართველი კომპოზიტორისა და პიანისტის ერეკლე ჯაბადარის პირადი არქივი. დღეს იგი უკვე მთლიანად დამუშავებულია და მისი აღწერილობა სამეცნიერო-საცნობარო ლიტერატურის ხაზით დასტამბულიც არის. დამუშავებულია აკაკი ხორავას, ვანო სარაჯიშვილის, კარლო გოგობერიძის, ვახტანგ ტაბლიაშვილის, ზურაბ ანჯაფარიძის, ცაცა ამირეჯიბის, დავით ჯავრიშვილის, მარო თარხნიშვილის, ალიო მირცხულავას, დოდო ანთაძის, დიმიტრი და ბაბო შუქლიძეების, ვერა დავიდოვას, მერი ერგნელის და სხვა მოღვაწეთა პირადი ფონდები.

სარესტავრაციო ლაბორატორიაში ხდება დოკუმენტების აღდგენა, წარმოებს პირადი ფონდების მიკროფირაზე გადაღება.

არქივის მუშაკებს ურთიერთობა აქვთ დამყარებული საზღვარგარეთ მცხოვრებ ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწე ქართველებთან, ქართველოლოგებთან, ქართული კულტურით დაინტერესებულ პირებთან. ახლახან არქივის დირექტორმა ვახტანგ გურგენიძემ პარიზიდან მიიღო წერილი, რომელშიც ცნობილი კომპოზიტორის ერეკლე ჯაბადარის ძმა ილია ჯაბადარი იტყობინება, რომ სულ მალე არქივს კიდევ დამატებით დაგზავნის მათს ოჯახში დაცულ თავისი ძმის ნოტებსა და წერილებს.

ფონდების გამდიდრების მიზნით, არქივის მუშაკები ხშირად აწყობენ საიუბილეო შეხვედრებს ჩვენი ლიტერატურისა და ხელოვნების მუშაკებთან. ამ შეხვედრებზე იწვევენ თავიანთ აქტივს, სამეცნიერო საბჭოს წევრებს.

— ასეთი შეხვედრების დროს — გვითხრა დოკუმენტების ინფორმაციის სამეთო სისტემის და სამეცნიერო გამოყენების განყოფილების გამგემ ნანა ჭიქოძემ, — უშუალო კონტაქტი მყარდება ჩვენს ღვაწლმოსილ ადამიანებთან, ისინი ეცნობიან არქივის მუშაობას, იგებენ, რა სასარგებლო საქმე კეთდება, და თავიანთ ოჯახებით გადმოგვცემენ.

ერთ ასეთ შეხვედრაზე, რომელიც ცნობილი დირიჟორის ევგენი მიქელაძის დაბადების 75-ე წლისთავს მიეძღვნა, გაირკვა, რომ ბევრ მისი თაობის მუსიკოსს საინტერესო მასალები ჰქონია ე. მიქელაძის მოღვაწეობის შესახებ, და გადაწყდა იმ მასალების მოძიება. ამ მიზნით არქივის თანამშრომლები ლენინგრადში ეწვივნენ ცნობილ მეგობლინეს და დირიჟორს ალექსანდრე ხეიმანს, რომელიც ე. მიქელაძის მიერ გამართულ კონცერტებში მონაწილეობდა. მოხუცი უსაზღვროდ გაახარა საქართველოდან ჩასულთა მისიამ და მთელი თავისი დოკუმენტები უსასყიდლოდ გადასცა მათ.

ჩვენს მოღვაწეთა პირადი ფონდები კიდევ იმითაც არის სასარგებლო, რომ ერთგვარად ავსებენ იმ დაწერილებულებათა ისტორიას, სადაც წლების განმავლობაში მუშაობდნენ.

ეფურცლავთ კატალოგს და სიამოვნებით ვეცნობით ცნობილი კინომსახიობის დიმიტრი ყიფიანის, კომპოზიტორის, პიანისტისა და პედაგოგის ალიოზ მიზანდარის, ქართული საგუნდო ხელოვნების ერთ-ერთი მოღვაწის გიორგი ხანანაშვილის, ცნობილი ლოტბარის იოსებ ტატილის, კომპოზიტორ ვანო გოკიელის, კინორეჟისორ კონსტანტინე პაპინაშვილის და სხვათა პირად ფონდებს. ახლახან არქივმა შეიძინა მწერალ ლევან გოთუას ნაწარმოებების ხელნაწერები, ფოტოსურათები, მისი ადრინდელი ხანის ლექსები, მწერლის დებუტატობის მოღვაწეობის პერიოდის მასალები.

ლიტერატურისა და ხელოვნების ცენტრალური არქივის ფონდები დღითი დღე სულ ახალი და ახალი მასალებით მდიდრდება.

ლ. ხუგულური.

● ●

სურათზე: გალაკტიონ ტაბიძე ახალ მწყემსებთან ახალციხის მთაზე 1955 წელი.

საკრებულოსა და ახალი ამბების საკავშირო კორესპონდენტები გვატყობინებენ

დილაშინის ზურბზე ცხოვრება

27 ივნისი

სრული ერთსულოვნება

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახალხო პალატის სესია

ბერლინი. რესპუბლიკის დედაქალაქის სახალხო პალატაში გაიმართა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახალხო პალატის სესია. სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოს დეპუტატებმა ერთხმლივნად აირჩიეს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარედ გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი ე. ჰონეკერი.

თავის გამოსვლაში ე. ჰონეკერმა განაცხადა, რომ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის პალატის პრეზიდენტად კვლავ აირჩიეს გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი ჰ. ზინდერმანი, მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარედ — გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი ვ. შტოფი.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახალხო პალატის პრეზიდენტად კვლავ აირჩიეს გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი ჰ. ზინდერმანი, მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარედ — გერმანიის ერთიანი სოციალისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი ვ. შტოფი.

ეს „ფორუმი“ მოაწყო ეგრეთ წოდებულმა „კოალიციამ“ დემოკრატიული უმრავლესობისათვის. მისი მიზანია გააკრიტიკოს ახალგაზრდა რესპუბლიკური ადმინისტრაციის პოლიტიკა, მაგრამ არა საერთაშორისო ასპარეზზე მისი აშკარად გამოხატული მილიტარიზმისა და ავანტიურიზმისათვის. პირველთაო მშვიდობის შენარჩუნება და განმტკიცება. ეს აზრი მკაფიოდ არის გამოხატული სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მიმართვაში მთელი მსოფლიოს პარლამენტებისა და ხალხებისადმი, რომლითაც გამოვიდა მშვიდობისათვის დაუცხრომელი მებრძოლი ამხანაგი ლ. ი. ბრეჟნევი. ჩვენ სულითა და გულით მივესალმებით და მხარს ვუჭერთ ამ მოწოდებას და ყველაფერს ვიღონებთ მისი კეთილშობილური მიზნების მიღწევისათვის